

ÎN PAG. A 3-A:
Recenta Planară a C.C. al P.C.R. a indicat ca un obiectiv de primă importanță reducerea consumurilor de metol.

• EXEMPLE CARE DEMONSTREAZĂ EFICIENȚA INTERVENȚIEI ORGANIZAȚIILOR U. T. C.

Scinteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XXVI, SERIA II, NR. 6403 | 6 PAGINI — 30 BANI | MARTI 16 DECEMBRIE 1969

PREȘEDINTELE CONSILIULUI DE STAT, NICOLAE CEAUȘESCU, A PRIMIT PE AMBASADORUL OLANDEI

Tovarășul Nicolae Ceaușescu, președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, a primit luni, 15 decembrie a.c. pe ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al Olandei la București, Jonkheer Dr. Dirk Van Eysinga, în legătură cu plecarea definitivă a acestuia din țara noastră.

Primirea s-a desfășurat într-o atmosferă cordială.

EXTINDEREA MARILOR SISTEME DE IRIGAȚII NU PRESUPUNE

NEGLIJAREA AMENAJARILOR LOCALE

O discuție despre irigații cu similități locale în județul Constanța, acolo unde se realizează unul dintre cele mai mari sisteme din țară. Când pe două treimi din suprafața județului, în curând ploaia va fi pomită după numai o simplă apăsare pe buton, ce sens are ca alături să vezi roata bulgărească sau mai știți ce alt mijloc de trimitere a apei spre culturi dintr-o gîrlă, un pîrîș sau din pinza freatică? Ce mare pierdere dacă nu vom iriga acolo, zece sau cincisprezece hectare sau, chiar și de două ori pe aceeași? Și, totuși, noi am declanșat această discuție dintr-o convingere interioară clădită pe ani de experiență, pe rezultatele bune obținute acolo unde, depășindu-se granițele mari, apa a fost condusă, în firsoare subterane, către rădăcina plantelor. „Un hektar irigat în condițiile de secetă a Dobrogei, înseamnă dublarea producției de porumb și floarea-soarelui, triplarea recoltelor de legume și obținerea unui plus de furaje, echivalent cu cinci mii de litri de lapte — ne spunea inginerul Vasile Marinescu, de la cooperativa agricolă din Cobadin. Un adevăr ce îndeamnă nu atât la meditare cât la un efort depus fără reșineri. Pentru că, acum, cînd toate eforturile trebuie, cu grijă, direcționate către o mai deplină valorificare a resurselor economice și naturale de care dispunem, cui fi este la îndemînă ca numai din nepăsare, din fetișizarea gigantismului să nu acorde atenția cuvenită acestui factor dinamic al producției agricole?

CU PLANUL ANUAL ÎNDEPLINIT

• După cum ne informează MINISTERUL INDUSTRIEI LEMNULUI, pînă la 15 decembrie, aproape 30 DE UNITĂȚI ȘI COMBINAȚE, aparținînd acestui minister, au îndeplinit planul anual de producție. Printre acestea se numără combinatele de exploatare și industrializare a lemnului de la Piatra Neamț și Miercurea Ciuc, Combinatul de hîrtie și celuloză Zărnești, fabricile de hîrtie de la Ghimbav și Petroșii, precum și Trutul de amenajare și valorificare a stufului-Tulcea, al cărui colectiv a recoltat mai mult de 150 000 tone stuț.

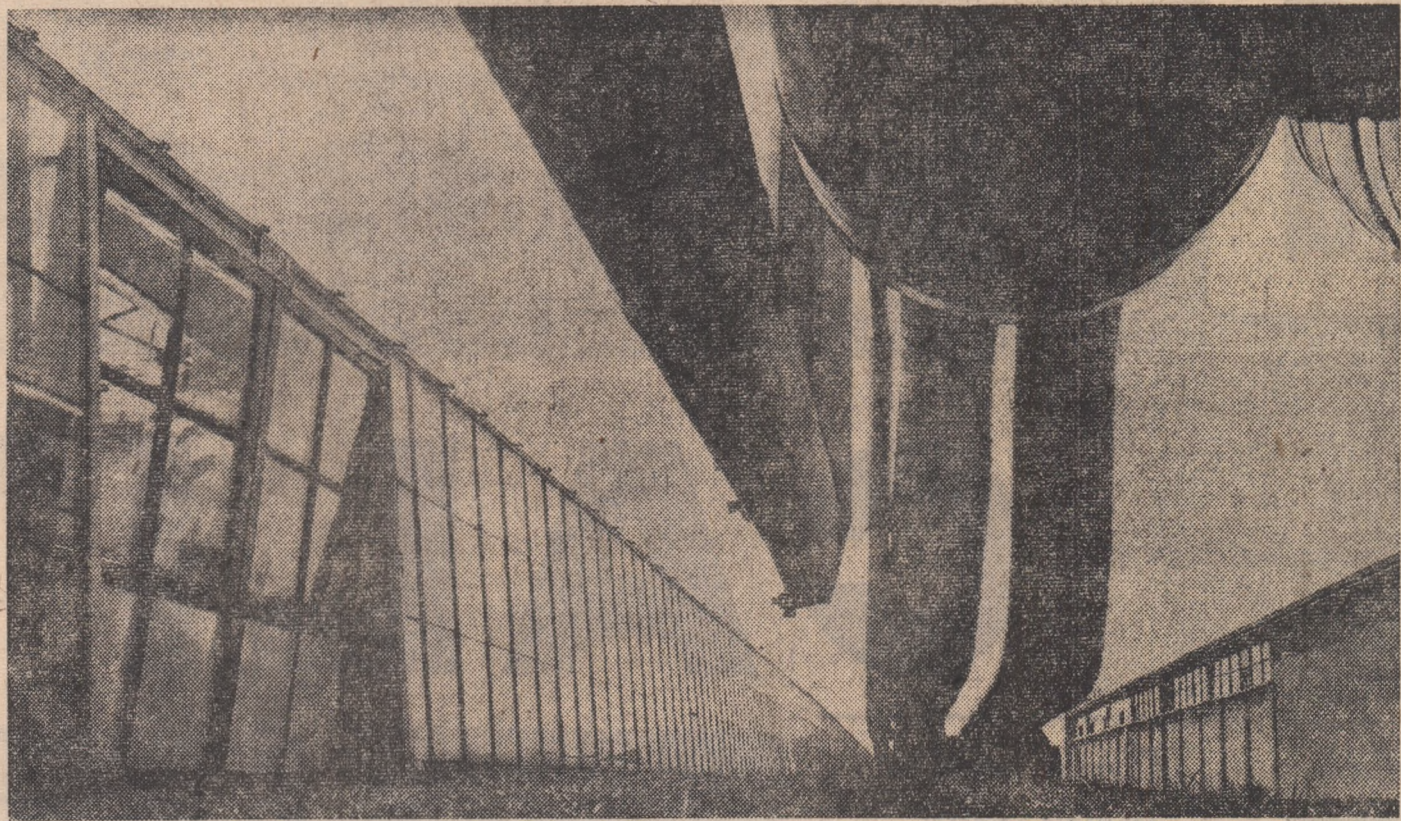
• ALTE UNITĂȚI INDUSTRIALE DIN JUDEȚUL ARGEȘ au anunțat îndeplinirea integrală a sarcinilor planului anual. Este vorba de întreprinderile pentru mecanizarea agriculturii din cadrul Direcției agricole județene Argeș și întreprinderile aparținînd Direcției județene de industrie locală. Folosind din plin capacitatea mașinilor și timpul de lucru, mecanizatorii argeșeni au realizat peste prevederile planului arături pe o suprafață de 49 653 ha și au îndeplinit planul anual la venitori în proporție de 101 la sută. Colectivele de muncă ale întreprinderilor din cadrul Direcției județene de industrie locală au obținut beneficii suplimentare în valoare de peste 3 milioane lei, datorită reducerii consumului specific de materii prime și materiale. Pînă acum, 9 unități industriale din județul Argeș au îndeplinit sarcinile planului anual înainte de termen.

ȘI-AU DEPĂȘIT ANGAJAMENTELE

• Situația recent încheiată la DIRECȚIA NAVIGAȚIEI MARITIME „NAVROM” Constanța arată că navigatorii, mecanizatorii, docherii, inginerii și funcționarii care lucrează în portul nostru maritim, și-au depășit substanțial angajamentele anuale luate în întrecerea socialistă. Astfel, sarcina pe care și-au asumat-o de a realiza în acest an o economie la prețul de cost de 3 milioane lei și un beneficiu peste plan de 6 milioane lei, a fost depășită cu 11 și respectiv 11,5 milioane lei. De asemenea, a fost depășit cu 2 la sută angajamentul anual care prevede reducerea cu 5 la sută a timpului de staționare a navelor sub operațiuni de încărcare-descărcare.

Acest succes remarcabil este completat de realizările obținute pe linia îndeplinirii sarcinilor de plan pe 11 luni: în această perioadă, prevederile au fost depășite la mărfuri expediate cu 26,73 la sută, la parcursul mărfurilor cu 1,05 la sută, la venitori brute în valută cu 1,39 la sută și la traficul portuar cu 3,05 la sută.

(Agerpres)

Sere în Arad

Foto: ION CUCU

VĂ PROPUNEM ACEASTĂ DISCUȚIE:

LA INSTITUTUL PEDAGOGIC

pedagogia „activității obștești” răspunde integral obligațiilor viitorului profesor?

• A mai repeta, astăzi, că activitatea profesională a unui cadru didactic — mai cu seamă din mediul rural — nu încetează în momentul în care clopotul anunță încheierea ultimei ore de curs, înseamnă a reveni asupra unor lucruri demult și temeinic știute. Expresia „activitate obștească”, frecvent utilizată pentru a denumi îndatoririle complexe ale profesorului față de oamenii printre care trăiește, indică numai o latură a realității. Munca celui care propagă cultura, a celor care crează și întrețin o ambianță favorabilă preocupărilor spirituale, a celui care contribuie la modelarea conștiinței oamenilor, este „obștească” pentru că se exercită asupra obștii, dar nu pentru că ar ieși din sfera activității profesionale propriu-zise. Ea face parte din însuși statutul intelectual al profesorului și neglijarea ei este echivalentă nu numai cu necolectarea unei răspunderi morale, ci și cu a unei profesionale în sensul cel mai strict al cuvîntului.

Chestiunea nu se poate discuta, însă, numai la nivelul entuziasmului sau al bunăvoîn-

ței. Se cuvine să ne întrebăm dacă, ajunși la catedrele școlilor generale din mediul rural, profesorii tineri dispun integral de experiența și pricepera necesare unei activități culturale-educative de calitate. O dată cu numărul televizoarelor și cu tirajele cărților, pretențiile oamenilor față de nivelul manifestărilor ce li se oferă au crescut în chip evident, și bunăvoia solitară a apostolilor a rămas o amintire romantică. Fără o competență solidă, fără știința de a organiza în chip temeinic o acțiune culturală și fără capacitatea de a comunica

ceva esențial prin intermediul ei, e din ce în ce mai greu să te faci ascultat și înțeles.

Dispun tinerii profesori din mediul rural de o asemenea competență? La urma urmelor, din ce se compune ea și cum se poate dobîndi?

PENTRU VIITORII PROFESORI, CULTURA NU ESTE UN „HOBBY”

Este mai presus de orice îndoielă că, în instituțiile de învățămînt superior de unde provin, tinerii profesori dobîndesc

bazele unei culturi sistematice — condiție elementară a viitorului lor activități. Dar, munca de activist cultural pe care ei o vor desfășura în comune pretinde mai mult decît atât. Ea cere cunoașterea unor realități specifice, cere anumite însușiri metodice, cere o pricepere organizatorică, cere un dram de experiență de specialitate. Din păcate, toate acestea nu se pot cîștiga la cursuri. În programa

SEBASTIAN COSTIN

(Continuare în pag. a IV-a)

In sala de lectură a Institutului pedagogic din Galați.

UN OM, O FAPTĂ, O IDEE

Un menestrel la curțile Teatrului

„Sedeam de vorbă mai deunăzi cu artistul emerit Ovidiu Rocoș, cehi și de nădejde slujitor al scenei și mă gândeam — a cita oară — că Tineretea, cu mașucul și în adîncul înfeles al cuvîntului, nu înseamnă neapărat ani pușini. De fapt, chiar despre Tinerete era vorba. „Am văzut intrînd în teatru, spunea Ovidiu Rocoș, multe șiruri de tineri actori. În peste cinci decenii de meserie am văzut nă-

clîndu-se, rotunjindu-se, dispărînd meteoric, afirmîndu-se explozie sau topindu-se lent în cenușii mediocrității, multe destine artistice. Am căpătat, în afara experienței de scenă, dexteritatea de a cunoaște la om”, un „ochi al cîmpului” sufletească care-mi îngăduie să ghicesc ziua bună a unui tînar artist după dimineața ei, adică după felul în care finînd respectiv, proaspăt absolvent de conservator, face primul pas în Teatru. Vin unii cu pieptul și nările umflate și cu umerii dați în lături încît zici că n-o să-i cuprîndă scena. Dar ajuși acolo, pe „bină”, în lumina de adevăr a reflectoarelor, dispar ca... Omul invizibil. Alții, dimpotrivă, se apropie de Teatru toți de un fel de dragoste spăimoasă, tremurător, blegi, lacrimoși, cu glas de pișă și vertebre de gumă... Nicîi acesția nu fac treabă. Dintre ei se aleg „funcționarii” drama-

PETRE DRAGU

(Continuare în pag. a III-a)

MUNCA — A DOUA NATURĂ UMANĂ

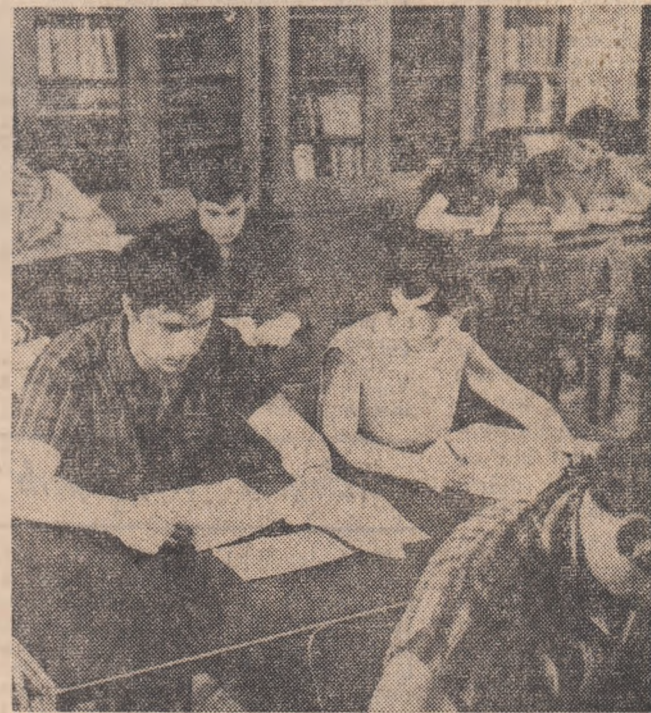
„FAMILIA — STIMUL” — „FAMILIA — FRÎNĂ”

Vorbam în articolul precedent despre felul cum școala poate forma — dincolo de bagajul obligatoriu de cunoștințe — ambianța de a munci... Dar, evident, ea nu acționează singură, „în vid”... În afară de cei din internate — dar și aceștia au multiple legături cu mediul familial! — elevii își petrec, totuși, cea mai mare parte a timpului acasă. Și, ceea ce e mai important, sursa principală de influență rămîne familia... Studiile psihologice tind să arate că, în timp ce un conflict din mediul școlar se repercutează mai rar și mai puțin în viața familială a elevului, invers — influențele de acasă își găsesc aproape întotdeauna o traducere în comportamentul școlar. Voi începe cu

o tristă mărturie a unei e-levite din clasa a 8-a, pe care o transcriu fidel, dintr-o investigație psihologică: „Era după povestea cu tata... și... eu plîngeam tot timpul... mamei i se făcuse rău atunci... și el n-a dat nici o atenție... nu știu cum... dar n-am mai putut învăța... îmi era frică să-i spun mamei... nu vroiam s-o supăr... mama era nervoasă... și atunci am început să lipsesc... îmi era frică să nu mă asculte... apoi am fugit de la școală...”

recta răspundere a părinților pentru formarea forței și dragostei de muncă a copiilor lor. „Cîț putem face noi — îmi spune profesora de istorie Olimpia Dinu-Gall, din București — în acea oră de contact cu elevul, cînd el vine de acasă cu o încălțătură de reacții, adunată uneori în ani întregi?”

IONEL HRISTEA
(Continuare în pag. a V-a)

ÎN PAG. A 4-A:

- Drepturile editoriale ale cercetării bibliografice
- CRONICA PLASTICĂ, MUZICALĂ ȘI „TELESPECTATOR”

ÎN PAG. A 5-A:

- Obiective pe un generic (prefață la o acțiune de amploare: taberele de instruire și odihnă)
- Concursul de șah al elevilor intr-o nouă formulă

JURNAL

Un cuvînt frumos

În dicționar, cuvîntul abia dacă e un semn, în orice caz e un semn în care clorofila înțelesului și subînțelesului, dacă este, latentă, nu ne spune prea mare lucru. În dicționar cuvîntul e o cărămidă care va avea și va primi o funcție abia cînd va fi încorporată în zid.

Dar să anunșăm cuvîntul la care ne-am oprit: el este învățăcel. Dicționarul lingviștilor ne spune că e un cuvînt arhaic și familiar. Prin arhaic, dicționarul înțelege că se folosea cu predilecție cîndva demult, odinioară, am zice noi folosînd, datarea cea mai scumpă lui Cantemir. Ca explicații dicționarul notează: „școlar, elev, discipol; uenic”. Foarte demn de interes e însă etimologia cuvîntului: „din învățat + suf. — el”. Cu acesția cuvîntul e epurînt, și se trece la învățămînt.

Vă propun să nu ne mulțumim cu aceste sumare explicații, ba mai mult chiar, să le amendăm intructivă. În primul rînd nouă ni se pare că avem de-a face cu un școlar sau elev — învățăcel cînd

acesta e totodată și uenic, adică atunci cînd între el și dascăl (învățător, profesor) se constituie și un al doilea raport, pe lângă cel de predare — însușire, un raport de intimitate, de cooperare reciprocă. Elevul unui pictor de geniu al Renașterii nu asculta, bunăoară numai prelegerile maestrului, nu numai îl privea cum lucrează, ci maestrul îi punea penelul în mîni și îi dădea să execute singur cîteva părți ale tabloului, aripile ingerilor, crucele cailor etc. Elevul-uenic și maestrul finalizau împreună o capodoperă, în cazul acesta primul era într-adevăr învățăcelul celui de-al doilea, dar totodată și un discipol. Elevul-uenic ducea mai departe maniera de lucru a maestrului și susținea teoriile lui, nu doar, dintr-o opțiune rece, ci pentru că era însuși angajat, prin munca și talentul lui, în opera acestuia. De aceea, socotim că numai tustrele cuvîntele: elev-uenic-discipol ar putea echivala într-un fel învățăcelul, adică pe acel tînar care se află în formarea

de GH. SUCIU

(Continuare în pag. a IV-a)

GH. FECIORU
(Continuare în pag. a III-a)

FABRICA DE MOBILĂ

I PROFIL VASLUI

UN
SINONIM
PENTRU

CALITATE

Pe drumul de costişe...

...ce duce la Vaslui, de cum te ridici o dată cu șoseaua pe una din culmile ce adăpostesc străvechea așezare moldovenească, și se deschide în față, dominând largă vale, panorama unui peisaj industrial a cărui arhitectură modernă colorată în dulcii pasteluri și desenată în unghiuri sprintene se adresează surprinzător și tonic privirii, tonic mai cu seamă aici în cîmpia joasă, cunoscută de localnici și pomenită de cronici ca loc de încrucișare a tuturor vînturilor, fie ele străvezii suflări de primăvară, sfîchitute care ca toarță, fie uscate orcane vîrătoare, fie nesfîrșite suspine de toamnă — ca-n Bacovia — fie năpusti-tori de crivăț, așa cum numai la Moldova ne încredințează Sadoveanu că se află...

Dar de doi ani de zile — mai precis de la 30 decembrie 1967 — vîntoasele de tot anul ale acestei cîmpii își împletesc glasul cu acela al ritmurilor de fabrică, cunoscînd împotrivirea unor puternice piepturi de sălaș industrial, ridicat din beton, metal și sticlă și menit să fie un loc...

...Unde lemnul devine civilizație

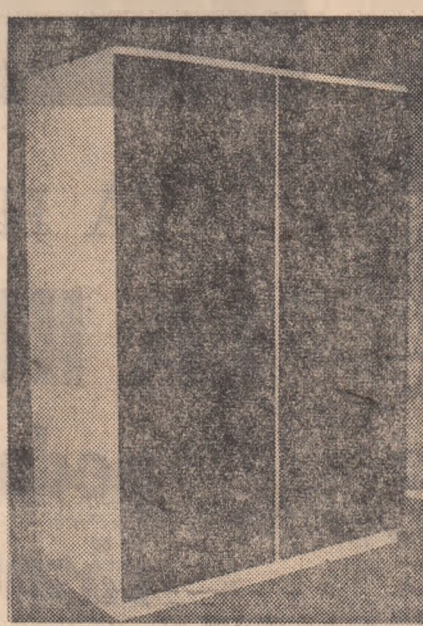
Adică unul din locurile prin intermediul cărora industria noastră în permanent și împetuș proces de dezvoltare se străduiește să vină cît mai deplin în întîmpinarea exigențelor mereu sporite ale consumatorului, dornic să-și utilizeze și împodobescă interiorul căminului cu mobilă cît mai practică, cît mai frumoasă, cît mai trainică... Fabrica se numește I PROFIL — Vaslui și scurta ei istorie cunoaște traiecul mereu ascendent al atîtor și atîtor unități industriale ridicate în ultimii ani pe întreg cuprinsul țării; de la 350 de salariați în 1967, la peste 1.300 în 1969; de la un plan lunar mediu de 2.160.000 în primul an, la peste 7.000.000 în cel de-al doilea; de la un spor al producției pentru export mai mare, în 1969, de 1,4 ori față de 1968, pînă la unul prevăzut să crească, în 1970, de două ori față de anul în curs... O dezvoltare armonioasă și rapidă, înaintarea în timp a tinerei întreprinderi pînd în asemănată cu traseul tehnologic pe care o urmează materia primă — lemnul — pînă la convertirea sa — prin intermediul unor muncitori, tehnicieni și ingineri cu calificare temeinică și al unui utilaj de înaltă modernitate — în piese de mobilă la fel de modernă, de fapt în elemente a căror prezență în căminele cetățenilor ilustrează, alături de multe alte dovezi, înaintarea societății noastre pe drumul civilizației.

Dar să pătrundem, călăuziți de tînărul inginer Ion Popescu, șeful serviciului tehnic și de pregătire a fabricației, în halele întreprinderii și să-i ascultăm scurta expunere de ghidaj, o expunere pînd fi foarte bine consemnată sub titlul:

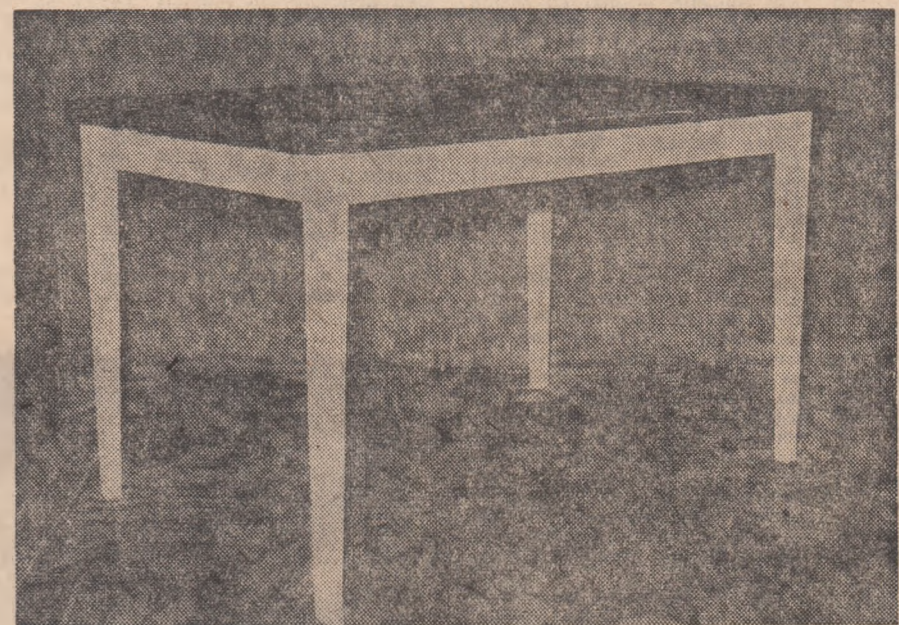
„Clienții noștri — stăpîinii noștri“

„Acest străvechi slogan comercial, ne spune tînărul nostru interlocutor, cuprinde unul din adevărurile fundamentale ale relației producător-consumator și tocmai de aceea nu mă tem că, rostindu-l, voi fi acuzat de banalitate. Pentru că în cadrul tinerei noastre întreprinderi dorința satisfacerii în condiții mereu mai bune a exigențelor cumpărătorilor a reprezentat, încă de la început, și continuă să reprezinte o preocupare de care a depins și va depinde întotdeauna impunerea mobilei fabricate de noi atît pe piața internă cît și pe cea externă... Nu ne-a fost ușor să ne facem cunoscute și căutate produsele, în numai doi ani de existență — timp în care a trebuit să ne familiarizăm cu tehnologiile specifice, să ne încheiăm colectivul, să asigurăm ritmicitatea producției — dar dacă în prezent ne aflăm cu încreșta producție a anului 1970 solicitată prin contracte încheiate cu clienți din țară și străinătate, aceasta înseamnă că eforturile noastre de a satisface gusturile și exigențele cumpărătorilor n-au rămas fără rezultat, celor 1.300 de membri ai colectivului nostru, cărora statul le-a încredințat o fabrică atît de frumoasă și modern utilată, fiindu-le mereu prezentă în față imaginea celui pe care cu mîndrie îl numim „stăpînul“ nostru: Cumpărătorul... Iată, aceste plănse de lemn încă neprelucrat, pe care le urmăm trecînd de la un agregat la altul (după cum vedeți, întregul nostru proces de producție este mecanizat și automatizat) sînt destinate să devină piese ale garniturii de mobilă ILVA. O denumire bine cunoscută și căutăată de cumpărători nu numai pentru valorile ei estetice, dar și pentru durabilitate și raționala compartimentare a spațiilor interioare. Ei bine, pornind de la dorința de a ne servi cît mai bine cumpărătorii, realizăm acum această garnitură la un preț accesibil (5.371 și respectiv 5.279 lei) în două variante: varianta I cu furnir de nuc și varianta a II-a, cu furnir de mahon. La ambele variante, calitatea superioară a finisajului exterior, executat cu lacuri poliesterice, insensibile la atingerea cu foc sau apă, constituie unul din elementele în virtutea cărora aceste produse ale noastre sînt mult căutate de cumpărătorii...“

...Trecînd dintr-o hală în alta, de la un agregat la altul, de la o bandă la alta, supravegheat de privirile versate ale muncitorilor și maistrilor, lemnul brut și inexpressiv devine, treptat-treptat, mobilă, devine elementul atît de familiar pe care-l numim pat, dulap, masă, toaletă... Sub mîinile grijului ale muncitorilor de la ambalaj, ILVA nou-nouță, strălucind festiv, își ascunde luciul în marile lăzi și face primul pas afară din fabrică pe rampa unde așteaptă camioanele. Iar mai departe... mai departe este cumpărătorul, adică „stăpînul“, despre a cărui întîlnire cu ILVA, tînărul inginer ne spune nu fără mîndrie: „Produsele noastre nu cunosc rușinoasa cale-ntoarsă a lucrului făcut de mîntuială. Onoarea fabricii constă și în aceea că nu am primit și

Vă prezentăm în această pagină cîteva din piesele garniturii „Elegant“ dintr-o combinație de alb-opac și mahon finisat în luciu-ogîndă

nu primim nici un fel de reclamații din partea clienților...“

„Elegant“ și „Superb“

Două denumiri de garnituri, două „porecle“ pe care harnicul colectiv ce la I PROFIL — Vaslui, ambiționează să le transforme în renume... De pildă, „Elegant“ cuprinde o bibliotecă tăiată în linii suple, discrete ale cărei opt corpuri — pînd fi amplasate, potrivit spațiului și gustului cumpărătorului, în combinații multiple — nu-și dezle în nici un amănunt denumirea. Iar dovada deplină o face faptul că întreaga garnitură, prezentată în 8 variante la Expoziția de la Mamaia, s-a bucurat de excelente aprecieri atît din partea

specialiștilor din țară și de peste hotare cît și a vizitatorilor — virtuali cumpărători. Îndesebi a atras atenția soluția îndrăzneală a variantei cu pereții laterali alb-opac și cu ușile din mahon finisat în luciu-ogîndă. O soluție venind în întîmpinarea ultimelor exigențe ale pieței mondiale — piață care solicită la ora actuală mobilă în culori cît mai deschise — și asigurînd, în același timp, prin calitatea materialului și lacurilor, o perfectă posibilitate de curățire rapidă a oricărei impurități depuse pe planurile albe. „În legătură cu acest nou produs al nostru, ne-a spus inginerul Ion Popescu, aș vrea totuși să amintesc că unii dintre cei chemați să-l prețuiască — mai puțin specialiștii și mai mult unii dintre reprezentanții organizațiilor comerciale — au manifestat o oarecare temere în ceea ce privește măsura în care cumpărătorul va fi tentat să adopte un asemenea produs. Temerea este, trebuie să recunoaștem, oarecum justificată. Dar nu-

mai formal! Căci, potrivit unei vechi prejudecăți, clienții se „apropie“ mai greu de mobilierul în culori deschise, suspectîndu-l de dificultăți în ceea ce privește întreținerea. Suprafețele albe, își face socoteala cumpărătorul, se murdăresc mult mai ușor decît cele în culori închise, iar operația de curățire, prea des repetată, poate duce la uzura obiectului respectiv... Ei bine, sîntem în măsură să-i asigurăm pe clienții noștri — o asigurare care se adresează totodată și organizațiilor comerciale — că mobilă cu suprafețe albe, propusă de noi dispune de asemenea calități tehnice, încît durabilitatea ei, fie și în condiții de curățire zilnică, este garantată pentru două decenii. Asigurăm cumpărătorii că, înainte de a adopta acest produs — pentru frumusețea căruia am felicitat instituția centrală de proiectare — colectivul nostru tehnic a meditat îndelung, străduindu-se să găsească soluții de fabricație care să răspundă tuturor exigențelor. Iar în ceea ce privește modulul propriu-zis, îl socotim ca pe o contribuție meritorie a industriei noastre la modernizarea interioarelor familiilor. Luminozitatea suprafețelor albe, contrastul net dintre diversele planuri, linia simplă — dar nu rudimentară — constituie calități în virtutea cărora orice element al acestei garnituri — ca și garnitura în ansamblu ei — poate asigura condiția estetică necesară oricărui interior modern. Este vorba, însă, așa cum spuneam, de a nu ne supune unor prejudecăți, iar pentru aceasta lucrătorii din comerț, în primul rînd, ne pot deveni colaboratori — cei mai apropiați. Ei trebuie să fie adevărați „ghizi“ ai gustului public, însușindu-i cumpărătorului încrederea în garanțiile pe care noi, producătorii, alături de proiectanți, le dăm cu întreg simțul răspunderii și cu convingerea că acest nou mobilier propus de noi va deveni, în scurtă vreme, la fel de căutat ca și garniturile „tradiționale“ pe care le fabricăm...“

Așadar, după cum se vede, I PROFIL — Vaslui ambiționează și către demnitatea deschișătorilor de drumuri. O ambiție cu atît mai laudabilă cu cît ea dovedește strădania acestei întreprinderi de a-și aduce contribuția proprie, originală, la încadrarea cu succes a industriei noastre ușoare în competiția permanentă desfășurată pe plan internațional. Iar „pulsul“ participării la această competiție îl controlează, în primul rînd...

...Expozițiile

L-am însoțit pe tînărul inginer în sala elegantă, unde se află expoziția internă permanentă a întreprinderii. Exponatele etalate aici, ilustrînd la scara 1 pe 1 întregul catalog I PROFIL-ului vasluian, ne-au putut sugera impresia de ansamblu pe care o lasă aceste expozite în expozițiile din țară și străinătate. Iar această impresie poate fi numită chiar cu adjectivele care dănuiesc două dintre garniturile vasluiene: „Elegant“ și „Superb“... „Am obținut un frumos succes la expoziția de mobilă de la Kiev, ne-a spus, în continuare, inginerul Ion Popescu. La Mamaia am primit o nouă confirmare. Acum ne pregătim pentru expoziția de la Köln, unde sperăm să obținem rezultate cît mai bune. Iar cele opt variante ale „Elegant“-ului le recomandăm de pe acum cîtă căldură tutu-

ror cumpărătorilor, pe care-i asigurăm, cu toții, de înalta calitate a produselor noastre...“

Acest cu toții înseamnă întregul colectiv al fabricii, alcătuit din...

Oameni tineri

...a căror medie de vîrstă nu depășește 27 de ani, mîndri că tinerețea lor se împletește armonios cu tinerețea fabricii. Dintre ei, inginerul Titu Șuhan, directorul fabricii, și maistrul Ion Chiriac, secretarul comitetului de partid, au subliniat aportul lui Petre Băjenaru, Vasile Topa, C-tin Manta, șefi de brigadă, Marian Ocheană, controlor la recepția finală, Florinel Lupu, mașinist timpurlar — și al inginerilor Ion Popescu, Eufrosina Rotaru, Gheorghe Crăciun...“

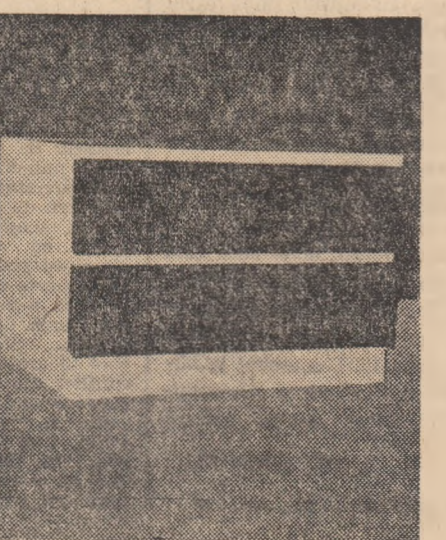
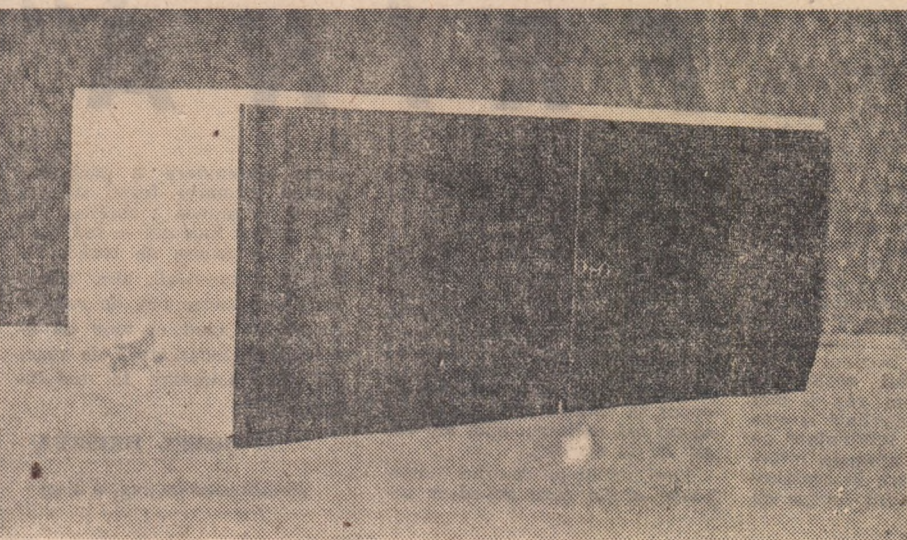
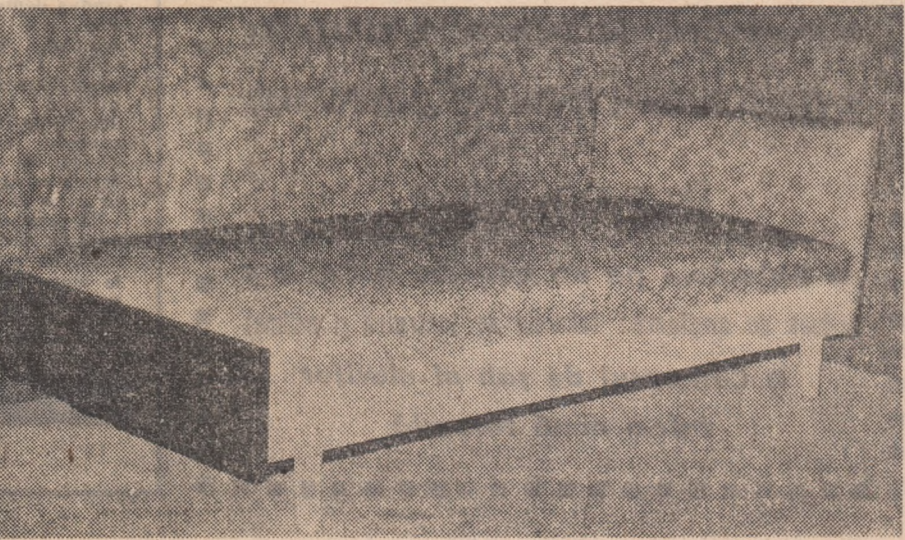
Oameni harnici și de nădejde la care conducătorii fabricii vă invită să vă gândiți atunci cînd vă veți împoabi căminul cu mobilă ce poartă marca I PROFIL — Vaslui, muncă reprezentînd un sinonim pentru CALITATE.

in încheiere: două vorbe despre „Baldau“ sau... Africa în dormitorul dv.

Am părăsit modernele hale trecînd pe la rampa de expediție de unde camioanele nu pridideau să transporte garniturile leșite în flux continuu din mîinile harnicilor vasluieni. Ne-am oprit o clipă lângă bateria de cupatoare, acolo unde, la temperaturi potrivite gradului de umiditate al fiecărui sortiment de materie primă, lemnul își capătă, într-un timp foarte scurt, toate calitățile pe care, în condiții naturale, le-ar fi dobîndit după săptămîni și săptămîni de expunere la razele (și capriciile) soarelui. „Acea imagine satirică — cu îndelungă carieră în paginile „Urziicii“ și emisiunile umoristice de la radio — arătînd cum din mobilă nouă instalată în dormitor sau sufragerie scap, ca urmare a umidității lemnului, muguri și frunze, nu se mai justifică. Materialele pe care le folosim azi, parametrici lor calitativi au făcut ca să dispară un subiect satiric ce devenise tradițional...“

Îl ascultam zîmbind pe inginerul Popescu și, ieșind pe poarta fabricii, am observat că-mi rămăsese în mîna o fișie îngustă de lemn, o margine flexibilă de furnir de dimensiunile unui rigle școlare. O luasem fără să-mi dau seama, atras de rezonanța denumirii acestui material: BALDAU... Un lemn adus din Africa și propunîndu-și calitățile ca demne de a le suplini și chiar întrece pe cele ale clasicului nuc... Un lemn a cărui folosire, aflată în faza experimentală, prevestește frumoase perspective atît pentru întreprindere cît și pentru cumpărători... Căci, hotărît lucru, nu e lipsit de o anumită frumusețe gîndul pe care-l poți avea tu, posesor al unei garnituri produse la I PROFIL — Vaslui, să-ți legeni visele într-un pat confecționat din trunchiul unui copac prin frunzele căruia s-au jucat vînturile fierbinți și păsările colorate ale junglei... Nu vi se pare frumos gîndul acesta?...“

PANAIT MICU

RECENTA PLENARĂ A C.C. AL P.C.R. A INDICAT CA UN OBIECTIV DE PRIMĂ IMPORTANȚĂ REDUCEREA CONSUMURILOR DE METAL EXEMPLE CARE DEMONSTREAZĂ EFICIENȚA INTERVENȚIEI ORGANIZAȚIILOR U.T.C.

- Reproiectarea tocătoarei de furaje: greutatea ei a scăzut cu peste 150 kilograme
- Reducerea adausurilor de prelucrare ● Procentul rebuturilor e mai mic cu 3,5 la sută decit cel admis

Pentru comitetul coordonator U.T.C. de la Uzina „7 Noiembrie” din Craiova utilizarea cit mai judicioasă a metalului constituie una din problemele cărora i s-a acordat permanent maximum de atenție, atenție oglindită pregnant în planurile sale de activități, concretizate în acțiunile întreprinse. Între acestea merita relevată, mai ales datorită finalității sale, acțiunea îndeebște cunoscută sub numele „Procesul rebuturilor”. Debutând în urmă cu câțiva ani, amplificându-se și câștigând în substanță, „procesul” e intențat cu precădere acelor tineri care, prin modul în care se achită de obligațiile profesionale, alimentează creșterea curbei rebuturilor din turnătorie, în special, ceea ce s-a pus pe amprentă în ultimă instanță pe întreaga activitate productivă ce se desfășoară la întreprindere. Cum se procedează pentru ca lucrurile să reintră în normal, sau mai corect zis, pentru ca numărul pieselor de calitate să fie cât mai aproape de totalul celor ce intră în fabricație?

— Încă de la declanșarea acțiunii — ne informează tovarășul Ștefan Stoian, secretarul comitetului U.T.C. coordonator — scopul pe care ni l-am propus era clar: dacă, de pildă, coeficientul admis de rebut era de 6,5 la sută din cuantumul pieselor turnate, noi urmărim să-l coborâm atât cât ne stă în putință, eliminând în totalitate așa-zisele „cauze subiective” — indisciplina, neserietatea tehnologică, incorectă aplicare a desenelor tehnice. O dată stabilit țelul spre care tindem, pasul următor îl constituie găsirea modalităților prin care să-l atingem.

Conducându-ne după principiul conform căruia este imposibil să interveni fără să cunoști situația reală, secretarul comitetului U.T.C. de la turnătorie, săptămânal solicită serviciului C.T.C. date privind rebuturile. Odată intrat în posesia lor, defalcate pe echipe, comparate față de perioada de timp precedentă, se procedează la depistarea cauzelor. Pentru cele care sînt de competența conducerii secției sau uzinei, operativ, împreună cu aceștia se stabilesc caile prin care deficiențele semnalate pot fi remediate. Dacă din analiză rezultă că de fapt rebuturile au apărut ca efect al neglijenței, indisciplinei etc. tinerii din echipa care se făcea vinovată de astfel de abateri devin centrul discuției unei adunări fulger U.T.C. la nivelul grupei. Cu acest prilej aceștia se angajează ca într-un interval de timp scurt să demonstreze că apariția rebuturilor a fost doar accidentală.

— Și totuși, pe șeful tovarășului Grigore Taloi, se pune comisiile social-profesionale din cadrul comitetului U.T.C. coordonator, ceva lipsa metodei utilizate. Dinamica rebuturilor fiind urmărită doar pe echipe, era destul de dificilă identificarea riguroasă a celui care a determinat apariția lor și deci intervenția la obiect. Lucru remediat în acest an. Acum dezbaterile din adunările fulger sau generale se adresează nu doar echipei ci la individ.

Practica a verificat justetea observației, a permis ca, de pildă, în cazul absolverilor a căror slabă pregătire profesională se materializa în produse de slabă calitate, aceștia să fie asimilați echipelor frunțose, compuse din oameni bine calificați, în cadrul cărora procesul integrării profesionale poate fi urgentat. Așa se face că Ion Cocolos, Mircea Stoica sau Mitoi Ștefan, ca să reținem doar câteva exemple, de unde pînă mai ieri țineau privirea plecată datorită numărului de rebuturi ce le apăreau, acum pot merge cu capul sus printre colegii lor de muncă. De fapt pentru ilustrarea urmărilor pozitive pe care „Procesul rebuturilor” îl are în viața întreprinderii vorbesc mult mai convingător cifrele. Dacă în urmă cu un an procentul de rebut trecea peste 5 la sută, acum de regulă îl se apropie de numai 3 la sută la turnătorie.

De menționat că de la 1 octombrie acțiunea la care ne referim a fost extinsă și la sectorul prelucrare II. Faptul a fost considerat necesar, s-a impus în urma desfășurării concursului „Calitatea producției — cartea de vizită a fiecărui tînar”. Desfășurat pe un interval de câteva luni, concursul a scos la iveală posibilitățile în stare latentă ce pot fi potențate prin urmărirea

mai în amănunt a activității fiecărui tînar, a atenționat comitetul U.T.C. coordonator asupra problemelor de calitate ce se ridică în acest sector. Și pentru ca intervenția să fie făcută operativ, fără opeliști, a prins contur ideea constituirii cercului de îndrumare tehnică a tinerilor care pe lângă faptul că informează concret uteciștii asupra modalităților prin care o deficiență sau alta apărută în perimetrul producției poate fi remediată, și-a propus ca scop investigarea posibilităților de reducere a consumurilor de metal prin reproiectarea unor produse existente, prin reducerea adausurilor de prelucrare. Prima din acțiunile întreprinse în acest sens: modificarea tocătoare de furaje este în curs de realizare; ea va face ca greutatea brută a produsului să se reducă cu 150-200 kg. Următoarele, sintem siguri, nu vor întârzia să se contureze.

Există forme cunoscute și folosite aproape cu regularitate în desfășurarea activității propagandistice. Între acestea pot fi amintite: informările curente, discuțiile în jurul unor teme alese, întîlnirile cu tineretul, expunerile etc. Dar ele nu sînt suficiente, nu sînt în măsură să epuizeze întreaga muncă de propagandă, variatele aspecte pe care le îmbrățișează aceasta în mediul său.

Am stat de vorbă cu tov. Ioan Mureșan, secretar cu propagandă al Comitetului județean Sălaj al U.T.C. care ne-a informat pe larg despre preocupările tuturor celor care lucrează în activitatea de propagandă de a găsi noi forme și mijloace de muncă în rîndul tineretului. În acest scop, după o prealabilă cunoaștere a unor opinii și opțiuni a unor organizații U.T.C. din județ, orientate spre descoperirea a

ceea ce este semnificativ și propriu tineretului, s-a ajuns la reluarea unei tradiții a acestor lucruri. Este vorba de „Sezătorile tineretului” al căror debut va avea loc în curînd în localitățile Crășia, Hiereclean, Mirșid, Șamșud și altele. Obișnuitele întîlniri ale tinerilor din sat, la o casă sau alta, vor prileji dezbateri deschise a unor probleme îndreptate spre viața morală în societate, răspunderea în fața societății, atitudinea față de muncă. Demn

de reținut este că, în cadrul „Sezătorilor tineretului”, temele vor fi discutate pe „viu”, adică legate în mod direct de problemele vieții în cursul unui an în sat, la locul de muncă, în relațiile cu oamenii etc. Atmosfera de găzduit, exprimarea directă, intervenția spontană și opinia fiecărui vor asigura acestor „Sezătorii” un caracter antrenant și în același timp educativ.

Terminăm aici însemnările făcute în cadrul Uzinei „7 Noiembrie” din Craiova subliniind încă odată activitatea organizației U.T.C. de aici, a comitetului său coordonator, convingînd că la o primă revenire în întreprindere, datele oferite vor veni să reconfirme că în uzină calitatea producției este într-adevăr cartea de vizită a fiecărui tînar.

GH. GHIDRIGAN

Tînarul sudor în argon Marcel Vrinceanu de la Uzinele „Vulcan”

INIȚIATIVE UNIVERSITARE DIN NOU ÎN ACTUALITATE

Începînd de astăzi, prin această rubrică ne ocupăm de cele mai interesante inițiative studențesti, urmărindu-le stadiul actual de evoluție, măsura în care au fost promovate pentru ansamblul peisajului nostru universitar, ideile organizatorice și experiența concretă de lucru din anumite facultăți, institute.

Ani de-a rîndul, în perioada 1961—1966, la Institutul politehnic din Brașov o acțiune deosebit de interesantă și-a difuzat ecourile în viața universitară, a frînturit sufragii unanime în forurile studențesti, din partea producției. Este vorba de „Biroul studențesc de proiectări”. O încăpere destinată ca atare n-a existat niciodată. Însă dorința studenților din Facultatea de tehnologia construcțiilor de mașini de a lucra în cadrul programului de studii din anul IV nu doar proiecte didactice, ci lucrări mai complexe, la solicitarea întreprinderilor brașovene, și-a găsit o expresie adecvată. Din inițiativa asociațiilor studențesti, avînd acordul Politehnicului, precum și îndrumarea cadrelor de specialitate, a apărut acel renumit „birou de proiectări” cu o activitate de valoare atît în temeinica pregătire de specialitate a viitorilor ingineri cit și pentru rezolvarea unor probleme de producție din întreprinderile zonei industriale a Brașovului. Astăzi el este însă doar o „dulce amintire” pentru cadrele didactice și inginerii care într-un fel sau altul au avut legătură cu „Biroul studențesc de proiectări”: studenții actualului an IV de studii nu au nici măcar cunoștințe vagi despre acest interesant mod de elaborare a proiectului. Să facem deci o retrospectivă succintă, apelînd la memoria hîrtiei, căci numeroase pagini de articole din presa locală și de tîneret au prezentat la timpul respectiv secvențe semnificative, rezultate ale activității „biroului”.

Întreaga muncă dobîndindtribute ale creației, implicînd simultan acumularea unui mare volum de cunoștințe profesionale. ...La 12 martie 1966 la „Electroprecizia”, Sașele se lansa în fabricația proiectului „Dispozitiv de găurire cu cap indexor, pentru pinionul de atac”, conceput de studentul Marin Mihaelache. Este un exemplu dintre zece care s-ar putea cita. Astfel, studenții căpătau satisfacții de autor, munca lor era valorificată, devenea realitate dorința lor de a se face utili producției. Dar chiar dacă nu puteau fi lansate toate, în întregime, în fabricație, aceste proiecte și-au dovedit utilitatea prin faptul că furnizau idei de rezolvare, o cale de analizat de către specialiștii uzinelor.

Prin introducerea în producție, numărul de piese executate într-un timp egal cu cel necesar pentru o singură piesă executată prin vechiul procedeu a devenit de 10 ori mai mare, calitatea fiind mult îmbunătățită.

— „Cap multiax combinat de găurire, alezare, țesire, lamare pentru execuția cheilor fixe”. În vechia variantă tehnologică operațiile se realizau separat, cu un mare consum de timp și forță de muncă. Aplicarea dispozitivului a adus o însemnată reducere a timpilor auxiliari.

— „Dispozitiv de găurire semiautomat cu indexare automată pentru bușca de protecție”. Ca urmare piesa se execută în condiții de calitate mult îmbunătățite și a crescut productivitatea muncii.

— „Dispozitiv de găurire cu indexor pentru pinionul de atac”. S-au elaborat două variante în ipoteza producției în serie și una pentru producția de masă. În vechia variantă, reperlul respectiv se executa cu un dispozitiv care nu asigura calitatea necesară.

Biroul studențesc de proiectări

În 1961 s-a colaborat cu două întreprinderi, în 1966 numărul acestora ajunsese la 8. Pentru uzina „Rulmentul”, Fabrica de unelte și seale din Brașov, „Electroprecizia” din Sașele, studenții au executat 135 proiecte de stante și dispozitive, propunînd soluții concrete de realizare, pe baza ultimelor noutăți ale științei și tehnicii, a posibilităților de aplicare de către beneficiar.

Dar să detaliem această imagine globală, cu riscul de a deveni arizi, pentru a releva cu exactitate specificul temelor acelor, tehnicienilor, inginerilor, la documentația tehnică din uzină dar și la ultimele noutăți din literatura științifică de specialitate. Era astfel complex stimulat interesul studenților pentru găsirea unei soluții cit mai eficiente,

Alte proiecte au vizat în mod deosebit probleme ale simplificării unor scheme tehnice, ale reducerii timpului de lucru la mașină. Spre exemplu, „Stantă succesivă pentru perforat, decupat, profilat și îndoit” a avut ca efect eliberarea din procesul de producție a unei prese și reducerea numărului de utilaje, reperul „placă de contact” fiind executat cu o precizie sporită.

Premisele care au generat apariția „Biroului studențesc de proiectări”, activitatea sa de 6 ani de zile sînt valabile și în prezent. Inertii organizatorice, unele dificultăți în colaborarea cu întreprinderea, faptul că asemenea proiecte prețindeau o răspundere mai mare din partea cadrului didactic îndrumător — deci mai mult timp și efort pentru controlul și îndrumarea muncii studentului — au dus la dispariția lui. Interesul studențesc pentru un asemenea mod superior de elaborare a proiectelor în anii IV și V de studii se afirmă fără rezerve în privința posibilităților de lucru la disciplinele „Stante și matrite”, „Prese și utilaje pentru prese”, „Dispozitive”, „Scule și dispozitive”. Măcar pentru cei mai buni, o asemenea posibilitate de pregătire inginerescă trebuie asigurată, chiar din semestrul II al actualului an universitar, prin revitalizarea „Biroului studențesc de proiectări”. Acțiunea se poate realiza cu succes prin conlucrarea preocupărilor asociațiilor studențesti din Politehnica brașoveană cu eforturile organizatorice și de îndrumare ale cadrelor didactice, ale consilierilor profesionale. O bază contractuală în această colaborare cu întreprinderile ca și reglementarea într-un mod adecvat a volumului muncii de îndrumare a cadrului didactic sub aspectul normării în cadrul obligațiilor didactice, reprezentînd desigur probleme de rezolvat dar nu nerezoizabile. Iar principiile de lucru, metoda „Biroului studențesc de proiectări” credem că pot deveni o bază de studiu și pentru aplicarea la alte specialități din învățămîntul tehnic și economic, în toate orașele universitare, nu numai la Brașov.

— „Dispozitiv de frezat pe

(Urmare din pag. 1)

„tici” de mai tîrziu, îndrăciti o dată cu vîrsta, velenitari și făcînd viața grea colegilor cu adevărat buni... Cestia? Cînd vei ei spre curțile Teatrului, parca se apropie Făt-Frumos sub chipul unui Prîslea: sînt frumosi nu neapărat prin trăsăturile fizice, ci prin felul de a fi numai și numai ei înșiși, cinstiți în fața noastră, a celor vechi, în fața meseriei și vieții, așa cum vor trebui să fie de cinstiți — cu arta lor — în fața publicului. Acolo, la primii pași, nu se vede dintr-o dată cit de buni sînt, dar se vede prea bine cit de buni pot deveni. Pentru că ei nu ascund nimic. Nici publicului, nici colegilor, nici lor înșile. Nu-și ascund, adică, nici stîngăciile de scenă, dar nici nu-și economisesc flacăra harului, care-î va mistui cu folos pînă la sfîrșitul carierei. Și încă ceva: băieții aceștia adevărați aduc, fiecare, teatrului ca zestre cite un gînd despre artă, care este numai al lor, care-î munceste poate încă de pe băncile liceului și căruia se vor strădui toată viața să-î

dea împlinire, focul lor pe scenă, oricît de valoros și de neobosit, pîrîndu-li-se un primos prea mic aud, pe altarul Thaliei, publicului și frîmîntăriei lui. Aceștia sînt îndeobște deschișizatori de drumuri și eu m-am învîțat să-î aleg de falși căușători ai noului — căci sînt, vai, și dintre aceștia — prin faptul că nu-și trîmbăiează nici căușărele, nici descoperirile. Ei tac și se chinule,

lui” și „Viteazul” — ca să le aleg pe cele mai de curînd — vei fi citit în cronici. Dar nu despre acestea creau să-î vorbească, ci de gîndul nostru despre artă, prezent la Tudor Gheorghe ca la toți actorii adevărați. Acest tînar, născut și crescut în Podari unde cîntă Jiul pe sub ferestre, a adus în teatrul nostru gîndul valorificării folclorului, dar nu în ipoteza exotica sau „de expozi-

numai al ritmurilor și sonorilor de import — să slușcază, în mod organic, la transmiterea emoției cuprinsă în text și melodia folclorică românești. Știu, aceasta se numește Folk-Song și nu este o invenție a lui Tudor Gheorghe. Dar pe el l-am auzit pentru prima oară rostind cu ghitara celebra „Vară, vară primăvară” într-o interpretare dramatică în ințeleșul mare al cuvîntului, și

La curțile Teatrului

lar cînd ajung să ofere publicului cite o minune de tîbîndă artistică zîmbesc stîngheri de parod și ar-cere tertara... Un asemenea tînar actor mă mîndrește să afirm că se află aci printre tinerii cei buni din teatrul Băniei și, citînd că lucrează la gazeta de tîneret, m-am bucurat să-î-l pot prezenta. Dumitale și cititorilor. Este vorba de Tudor Gheorghe, un băiat de nici 24 de ani, despre ale cărui succese trănice în „Dale Carnavale-

fiu” a teaurului artistic popular, ci în aceea a concertării lui în dramă cultă și sublimă, modernă. Modernă prin aceea că, în aranjamentul și interpretarea lui Tudor Gheorghe, o străveche baladă populară sau un mîncuș de doine bătrînești vorbesc despre realități spirituale ale omului contemporan, despre frîmîntările sufletesti de acum și de aici. Și, de asemenea, modernă pentru că tînarul artist a supus ghitara — instrument ce părea, în contemporaneitate,

nu transformată în muzică ușoară, așa cum am avut tristețea să aud, la radio sau televizor, atîtea și-atîtea piese populare luate în antrepriză de dăcești „metronomi”, „side-rail” sau mai știu eu cum... Nu sînt un teoretician de artă și s-ar putea, nu zic nu, să nu pricep chiar tot ce e modern în domeniul scenei, dar știu că distincții noștri colegi de la „Maliu Teatr”, care ne-au vizitat recent, au citi tineri cit și veterani l-au ascultat vrîștii pe Tudor Gheorghe. Și, în ciu-

da necunoașterii limbii, au înțeleș perfect sensurile demonstrației — încă în stadiu de experiment — întreprinse de el... Știu că Tudor Gheorghe lucrează, în timpul său liber, nestîngherid nu numai din teatru, la un spectacol în care speră — și eu sînt sigur că va izbui — să-și valorifice ideea generoasă care-l munceste de atîta vreme. M-am gîndit că un asemenea act pilăduitor poate fi popularizat la rubrica do. „Un om, o faptă, o idee” ca o realizare a muncii artistice a unui tînar actor, demnă să stea alături de atîtea și atîtea fapte frumoase ale tinerilor din fabrici și de la șate, din facultăți și laboratoare. De-aceea te-am rugat să-ți notezi cele de mai sus”.

Între timp, tînarul actor Tudor Gheorghe a fost desemnat să reprezinte Teatrul Național din Craiova la Festivalul din Iași, un spectacol-recital pe cursuri de Argeș, Barbu și Blaga, intitulat „Mestrel la curțile doilor”. ... De unde și titlul, parafraștic, pus în fruntea acestor rînduri.

ION TRONAC

Maistrul instructor Aurelia Igrat dă explicații unui grup de elevi din anul I tricotaje de la școala profesională din cadrul grupului școlar F.R.B. din Capitală

DREPTURILE EDITORIALE ALE CERCETĂRII BIBLIOGRAFICE *)

Ideea de a scrie o carte despre poezia lui Eminescu în Transilvania este excelentă.

Mulți intelectuali și chiar literați disprețuiesc astfel de lucrări cu caracter atât de aplicat. Argumentul lor este că singurul document valabil eminescian este opera și că restul nu interesează. Înțelegerea este acuzată, apoi, de regionalism: de ce nu un Eminescu și Banatul? De la acuzația de regionalism până la aceea de provincialism mai este un singur pas. A zice ardeleanul Blaga sau moldoveanul Sadoveanu ar fi diminuând. Afirmatia este excesivă: Transilvania, Tara Românească, Moldova sunt entități istorice, regiuni în care influențele politice și culturale sunt specifice ca și rezultatele lor. A studia raporturile lui Eminescu cu Transilvania, teritoriul istoric al Transilvaniei, teritoriul istoric al Transilvaniei nu este o grăunțitate. Un astfel de studiu nu și propune din punctul de vedere să fie un studiu al operei, de care însă trebuie să ținem seamă, ci un studiu al destinului social al operei. Concluziile lui vor fi extrem de interesante pentru istoria culturii, pentru istoria literară, pentru istoria difuziunii ideilor.

Interesul lui Eminescu pentru Transilvania nu e greu de dovedit iar rolul pe care l-a avut asupra lui ideologia revoluționară pașoptiștii ardeleni refugiați în Bucovina nu poate fi negat. De departe de a fi gratuită, o atare cercetare are chiar necesar. După o introducere care arată îndreptățirea tentativei, Elena Stan cercetează căile de acces ale poeziei eminesciene, opiniile critice și ecorile lirice, altfel spus, influența directă asupra poeziei ardeleni. Ne aflăm în fața unei tipice lucrări care urmărește să descrie cariera și circulația unei opere literare într-un perimetru stabilit.

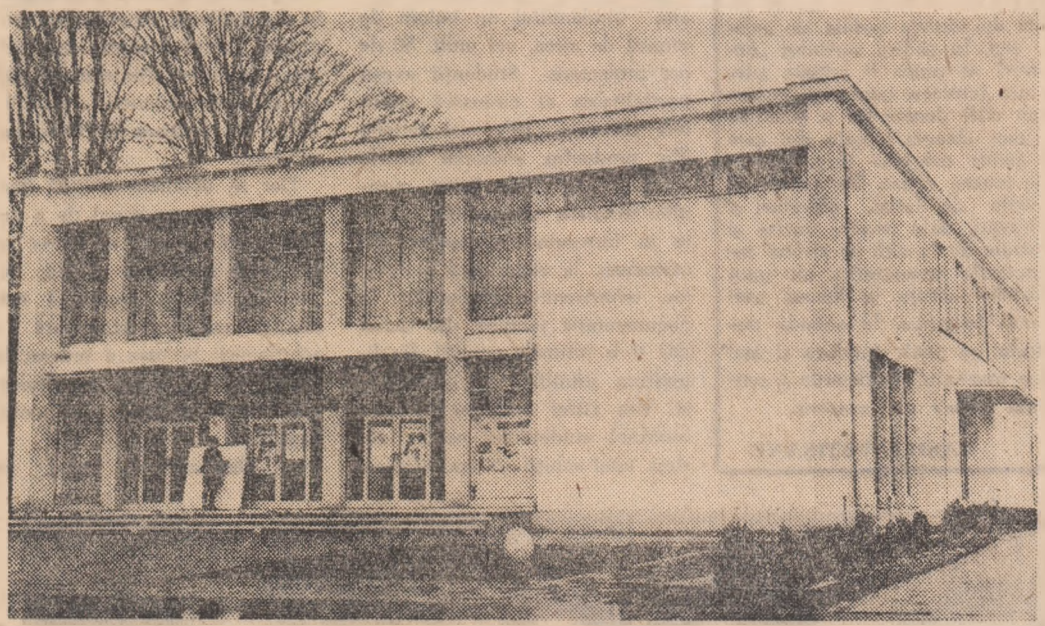
Deși tema și informația sînt de un interes excepțional, cartea ne mulțumește deoarece cercetătoarea este invadată de un material pe care nu-l organizează elocvent. Rezultatul e hibrid și împotrivi- rile adversarilor față de astfel de cercetări sînt alimentate de chiar lipsa lor de metodă sau de inoportune ambții. Dacă munca autoarei merită respect, nu același lucru se poate spune despre felul în care și-o pune în valoare. Cercetarea sa are un pronunțat caracter bibliografic și cartografic. Dar ceea ce este paradoxal este că textul comentariilor autoarei ocupă 150 de pagini iar bibliografia expedită ca note de subsol — circa 30 de pagini. Hibriditatea lucrării este evidentă și de această inversare de roluri. Nu observațiile cercetătorului ne interesează în primul rînd, deși sînt necesare, ci acuratețea informației. Intrăm într-o discuție tehnică asupra felului cum trebuie alcătuită lucrarea deoarece materia ei există în cele 30 de pagini de note și presărată, ici colo, în comentariile inițiale. Cel mai important capitol pentru problema propusă, Poezia lui Eminescu în Transilvania, este cel numit Căile de acces și era pre-

ferabil pentru soluționarea și discutarea cercetării, să rămână pozitivul.

Încercînd o sinteză, Elena Stan se află în fața dificultății de a discuta cursiv și de acces foarte diferite. Prima cale este aceea a revistelor unde apare poezii, informații biografice, articole critice, apoi călătoriile în care apare poezii, edițiile, cu o singură excepție, cele de peste Carpați, manualele. Un contact solid se realizează, deci, divers, cu ajutorul tiparului. Elena Stan se interesează și de altfel de difuziune: prin școli, conferințe, zecători, recitări, ceea ce o face să discute și câteva centre de cultivare a poeziei eminesciene punînd cercetarea în teren geografic. Toate aceste posibilități sînt discutate însă de-a valma, fără o ierarhie și o viziune de ansamblu generală. Pentru a ajunge la concluzii complete și utile operațiunea se cuve- nea să fie una mai ales de ordin matematic decît una de ordin descriptiv. Luate ca simple observații, „sintezele” Elenei Stan sînt interesante, luate ca sinteză sînt nesatisfăcătoare. Autoarea vrea să dea coerență cercetării sale prin aceste capitole sintetice, cînd de fapt coerența lor ar fi fost un rezultat firesc al unei bune organizații a informației. Pe scurt, o cercetare Poezia lui Eminescu în Transilvania trebuie să fie mai înainte de orice o bibliografie cronologică după toate canalele speciei: număr de reviste, titluri de articole, rezumate, citate parțiale sau, cum e cazul contribuțiilor bibliografice mai puțin cunoscute, reproducerea integrală. Dacă aria de cercetare se întinde și asupra calendarelor, edițiilor de versuri și manualelor, ele pot intra și în această expunere cronologică. Manualele pot fi însă subiectul unei bibliografii analitice separate, cu alt material mult cu titlu de legătură cu un alt plan al cercetării, acela al centrelor de sistematice difuziune (școli și orașe) care cer, iarși, prima analiză de ordin tehnic înainte de a pași la scrierea unei sinteze oricît de scurte. Problema circulației e doar enunțată și cir-

MIHAI UNGHEANU

* ELENA STAN: „Poezia lui Eminescu în Transilvania”.

Casa de cultură din Tg. Neamț

(Urmare din pag. 1)

analizată a institutelor pedagogice (ne vom referi aici la aces- te prezente relativ noi pe piața universitară a țării, căci din ele provin majoritatea cadrelor didactice calificate din mediul rural), există pînă acum cîțiva ani un curs dedicat proble- melor culturii de masă. A-de- seia incomplet, adesea empiric, adesea denegat de evenimen- tele, cursul avea totuși meritul că exista, că era unica formă organizată de pregătire a activităților culturale obștești. Rigorile unui plan de învățămînt foarte încăpăținat — l-au în- fînșat însă, treptat, către periferia preocupărilor universitare, pînă cînd a devenit facultativ (deci s-o spunem deschis, ne frecventat), iar în multe locuri a dispărut cu desăvîrșire.

Rămîne, așadar ca pînă cînd se vor descoperi altele soluții rezonabile în însuși programul de învățămînt, pregătirea studenților din institutele pedago- gice pentru misiunea lor de purtători ai culturii la sate să fie încredințată altor forme. Și e împede că, în această privință, nimic nu poate avea o eficiență mai directă decît însuși activitatea cultural-artistică a studenților, în cadrul instituțiu- lui.

Privind lucrurile dintr-o aseme- nenea perspectivă, e lesne de înțeles că de fundamentală e deosebirea dintre activitatea culturală care se desfășoară într-un institut pedagogic și cea dintr-un institut cu profil — să zicem — tehnic. Pentru un poli- tehnician a participa la o man- ifestare culturală este un pri- lej de relaxare sau în nu puțin cazuri un „hobby”. El găsește acolo ocazia să-și satisfacă aceste pasiuni individuale, să se ferească de unilatralizare, să se cultive pentru a accede la condiția de om multilateral, cu larg orizont cultural. Pen-

tru un viitor profesor, însă, cultura și formele ei instituțio- nale nu reprezintă un „hobby”, ci, așa cum spuneam, o cale de desăvîrșire profesională în vederea împlinirii unei laturii în- semnate a muncii lui de mîine. Deosebirea nu e numai de principiu. Ea ar trebui să poată fi urmărită pînă în detaliile cele mai intime ale structurilor activității culturale din institu- tele pedagogice.

INTRE METODOLOGIE ȘI „UMPLEREA TIMPULUI LIBER”

Căutînd-o, am intrat pe poarta Institutului pedagogic din Galați cu speranțe dintre cele mai mari. Studenții gală- țeni au o serioasă — deși destul de proaspătă — tradiție culturală. Știam deja că acțiunile Casei de cultură a studenților — despre care am mai scris, în urmă cu un an, în paginile ziarului — poartă, în majoritatea lor, „firul vizibil” al unei concepții organizate, ca și pe acela al inventivității, al diversității, al științei de a oferi fiecăruia ceea ce i se potrivește. Mai știam că, în organizarea și în desfășurarea acestor acțiuni, studenții Institutului pedagogic au înfăptuit o parte lesnă în fața de colegii lor de la poli- tehnici.

Faptul mi-a fost recomandat de tovarășul Vasile Șimanschi, președintele Consiliului A.S. pe institut:

Încercăm să rînduim lu- crurile în așa fel încît studen- ții să-și organizeze singuri, cu propriile lor forțe, activitatea cultural-artistică, „Zilele facultăților” au devenit, bunăoară, o tradiție care se bucură de o largă audiență. Acum cîteva zile și-au organizat-o matemati- cieni, la jumătatea lui decem- brie va fi rîndul filologilor... Mi se pare important că, cu a- cest prilej, studenții își pregă-

tesc cite un spectacol artistic cu posibilitățile lor, fără nici un sprijin din afară. Nimeni nu le poate preînde, firește, o calitate artistică exemplară. Esen- țialul este că totul, de la recie pînă la amănuntele organizațio- rnice, le aparține, ceea ce le creează sentimentul de indepen- dență și de încredere în forțele lor, necesar atunci cînd vor trebui să facă o treabă a- scendențioară în comunitate unde vor lucra. După același princi- piu se desfășoară „dialogurile pe aceeași scenă” între facultă- țile, care au avut un mare

mari, organizează cu o frecvență în general bi lunară — simpozio- nile literare de bună înaltă intel- lectuală. Și că facultățile literare „Mihail Sadoveanu” desfășoară o activitate apreciată. Și că tînașii reviste a Institutului „Orientări”, se află în preajma apariției numărului al doilea. Și că culegătorii de folclor se pregătesc să pornească prin sa- tele județului...

La acest nivel al vieții cultu- ral-artistice, mi se pare mai presus de orice îndoială că în Institutul pedagogic gălățean se

La Institutul pedagogic

succes anul trecut și care vor fi reluate în ianuarie, cu o confruntare pentru care se pre- gătesc studenții de la filologie și cei de la științele naturale. Aici el mai există, pe lângă o doză de experiență și un fel de orgoliu, în sensul pozitiv al cuvîntului, în a-și reprezenta cit mai bine facultatea. Orgoliu care, poate, va funcționa și atunci cînd vor intra o for- mație artistică cu care vor participa la concursuri. Să a- dăugăm că cercurile artistice ale Casei de cultură a studenților lor, care au la activul lor succese remarcabile, sînt alcătuite într-o proporție covârșito- re din studenți de-ai noștri.

— Să mai adăugăm, de aseme- nea — intervine în discuție to- varășul Corvin Dumitrescu, președintele A.S. din Faculta- tea de filologie — că studenții facultății noastre, față de care există, firește, pretenții mai

petec, așadar, lucruri demne de a fi relevate. Acest nivel este însă satisfăcător? Aș spu- ne că nu, și așa adăuga — fără teama de a greși — că exemplul de la Galați este reprezentativ, din multe puncte de vedere, pentru concepția care guver- nează, în general, eforturile a- sociatelor studențesci din insti- tutele pedagogice, în direcția pregătirii studenților pentru misiunea lor de purtători ai culturii. În majoritatea acțiunilor despre care mi s-a vorbit și la care am asistat, funcția metodologică este doar implici- tă, adeseori atît de subtil impli- cită încît este aproape inesi- zabilă. În cele din urmă, aceste acțiuni nu se desosebesc prea mult de cele de la oricare alt institut de învățămînt superior. Caracterul lor fundamental este tot acela de „acoperire a timpu- lui liber”.

Că lucrurile ar trebui să ev-

CRONICI • CRONICI • CRONICI • CRONICI • CRONICI •

PLASTICĂ

MUL MATERIEI *)

În creația lui Bitzan, ca și a celorlalți doi artiști în compania cărora expune, Horia Bernea și Valdimir Șetran, este evidentă înclinația către sugestia poetică, pornind chiar de la titluri, care îmbracă înfăptite ipostaze între difu- zie și decizie șocantă între un mețem și o deschidere ușor demonstrativă. Explorarea nuanțelor, subtilitatea discer- rilor aplicată strict materiei plastice, ne apare drept calitatea, și intructivă ținta acestor creații, mai aproape de divaga- ția lirică, decît de anume rigori idelctice.

A căuta în creația lui Bitzan programul ne apare ca o în- treprindere nerelevantă, și evi- dent din această perspectivă inutilă. Bitzan este înzestrat cu o calitate deosebită de a sensi- biliza plastic suprafețele, volu- mele, de a se realiza artistic (și estetic) în această sferă miglăoasă, instnăntă a mate- riei, care-l apropie de nu știu ce vechi artiști extrem-orien- tali. El prelucurează materia cu sentimentul cu care ar oficia un ritual.

Lucrările sale sînt prețioase, materia radiază străluciri inso- lite, largind serios aria de alegere a materialelor, submi- nînd implicit convențiile altora și fără îndoială că din acest punct de vedere creația pre- zintă un interes major în con- textul peisajului plastic con- temporan. Sentimental, pasiu- nate, închise în acest efort de șlefuire, de îmbolnăvire, de su- punere a materiei, se reverberă din obiect alop, pentru ca dincolo de vizualitate, spi- ritul să se lase cuprins de poezia, de seduția aproape incanta- torie a materiei. La baza creației sale, în ciuda aparen- țelor nu stă un obiectivism științist, obiectul nud, ci un subiectivism lucrativ asupra ob- iectelor în acel sens superior pe care nu îl conferim artiza- nului, Bitzan a abordat cu aceeași propensiune pentru

LIRIS- MUL

MATERIEI *)

acuratețe, cu aceeași seriozitate pentru realizare, tehnicile colajului, ale serigrafiei, a fă- cut obiecte etc. etc. dar mi se pare fals ca ele să fie asociate și unor programe teoretice. Folosînd un limbaj expresiv, modern, artistul nu face decît să-și dezvăluie afinitățile cu un anume mod de a se exprima. Bitzan nu dorește să demon- streze nimic la urma urmelor. El se realizează în înegalabilă sa materie, în aplicația cu care o sensibilizează. Or, aceasta nu ni se pare că e puțin.

Folosînd simboluri locite vi- zual și ca semnificație, sau mai degrabă antisimboluri (fie- care obiect înțîlnit în orice mo- ment putînd deveni „subiect, li- tere, țintă de tir, etag etc.), Jasper Johns vrea să pună în lumină relația tulburătoare care se naște între imaginea concretă și ceea ce știm despre ea, cu alte cuvinte stîm sîlșii de a ne reexamina conținutul modul de a vedea lucrurile, dar mai ales „felul de a vedea cum vedem”. Implicit de a redobîndi facul- tatea de a crea lucrurile în ciuda automatismului cu care spiritul acceptă. Ceva din toate acestea pare să enunțe fără vreo afilare subliniată „graficele” lui Horia Bernea, imaginii-slogan, cum îi place ar- tistului să le întîlnească, acele imagini alte de banale și uzate vizual, dar care la el nu îm- bracă aspectul unei algerii forțuite, ci al unei căutate, a unei care să exprime nu știu ce spirit al științei, nu știu ce ezotermism al calculator, a teo- remelor sublimă și interzise

ochiului comun, nu știu ce fru- musețe a planșetei de proiectare, a liniilor care se eliberează de funcționalitate, dar nu și din semnificație. Bernea chiar subliniază acest caracter prin- tr-o accentuare grafică, e- vident cu o forță expresivă de remarcat, a detaliilor, prin „ne- gligența” cu care abandonează un ritm pentru altul.

Par proiectele unei înfer- bîntat inventator care pe a- ceiași planșă trasează cîteva proiecte, pe care le abandonează succesiv, dar care rămase pe aceeași suprafață vorbesc mai puțin despre ele însoțite decît despre tensiunea și starea creativă a celui care le-a creat. Renunțăm la teoretizări în- tr-o direcție sau alta, cu atît mai puțin cu atît artistul de la o expoziție la alta se schimbă, sau se străduie să se schimbe uluitor. Există fără îndoială în gestul său, un gen de anti- conformism, de polemică cu toți și cu toate, un gen de iri- tare, care se răsfășe în nu- ma, în afara și asupra propriei creații. Calitatea sa este de a fi parcă mereu altul, de a scormoni perpetuu, de a nu se „clasifica”, chiar cu riscul de a substitui valorii, cătra- rea. Valoarea stă parcă mai mult în gest decît în obiect ca- atare și asc descoperim o ipost- aze fundamental deosebită de aceea a lui Bitzan.

Vladimir Șetran expune o serie de reliefuri în metal, care prin culoarea industrială și forme aparțin unei viziuni mo- derne în concordanță cu tot ceea ce propune arhitectura și obiectul de serie. Sînt fără îndoială forme și ritmuri agre- abile, soluții decorative intere- sante, care nu și propun să de- păsească această zonă. Realiza- rea lor plastică le recomandă suficient unui spirit doritor de specificul vizual fastuos, dar în egală măsură odihnit, recon- forțant. Reliefurile sale consti- tuie poezie „zona de odihnă” a expoziției, de destindere.

C. R. CONSTANTINESCU

* Expoziția de grup — Ion Bitzan, Horia Bernea, Vladimir Șetran — Galerieile de artă „Apollo”, Calea Victoriei nr. 56.

TELE SPECTATOR

ȘI REALITATEA (I)

de IULIAN NEACȘU

Intr-o vreme, să zicem atunci cînd în revista Uniunii Scriito- rilor, Lucreșiu, apărea pînă și o telecronica (fapt care azi ar țese neobservat) într-o vreme, deci, scriam: „Sînt (n.n. era vorba de binelețes de Simon cu T de la Templar) dacă s-ar înființa o televiziune literară, nu crezi că o să apară imediat și ei (n.n. scriitorii), săraci, pen- tru că însuși redactorii de sport vor fi depășii, cu toată preğa- tirea lor enciclopedică, de o ase- menea emisiune? Ca la gazeta literară radio, nu mai mult, cu telegatografie pe cărl, cu mese rotunde ale criticilor, cu scur- te dramatizări, cu poezii reci- tate de poezi... cu o postă lite- rară, cu momente de artă plas- tică, cu... la urma urmelor tele- viziunea n-ar trebui să se lip- sească de oamenii de artă, de fiind doar unul dintre cele mai importante mijloace directe de culturalizare în masă... Să-i în- vităm pe tovarășii de la televi- ziune să meargă prin redacțiile revistelor, prin editurile lite- rare, la întîlniri cu cititorii, la expoziții, ca să-și dea singuri seama de afliuența nemaiome- nită a iubitorilor de artă și li- teratură! Și atunci? Da, n-am mai asista la o dresură mixtă de lei și urși umată de o recitare din Lucian Blaga... Sau bieții actori, pe sub crengi de carton, cu o lună de placă deasupra gata să le cadă-n cap, recitînd poeziile în românește, dar în- țelegîndu-le sigur în hausa...

SUFRA- GERIA

ȘI REALITATEA (I)

de IULIAN NEACȘU

Sau consemnări de apariții e- ditoriale copiate din buletinul de cărți noi... (Lucreșiu, 1968). Și Am lungi citatul pentru că, deși a trecut atît timp de atunci și emisiunea „Salonul literar” a copiat destul, problemele rîm- nîm din nefericire încă nerezo- luate. Trece peste faptul că, deși am cerut obținut, în toate tele- cronicele, înființarea unei televe- rsiune literare, nu am fost invi- tat măcar o dată la televiziune pentru o simplă discuție în le- gătură cu structura unei asti- de emisiuni. Salonul literar (ce titlu de emisiune!) vrea să fie, se pare, televiziunea literară atît de insistent cerută. Inșă, pînă acum, ambițiile au rămas ambi- ții și atît. Cum se face? Intr-o așa-zisă salo (cu lăș spune su- fragerie, pentru că totul se pe- trece numai în jurul unei mese pline de pahare de Pepsi-cola și scrumiere) de obicei apare o masă aproape rotundă; în jurul său sînt citorii, scriitorii și gaz- etele; se prouă o temă, o discu- ție imposibil de definit într-un timp atît de scurt și cu atîta invitați domniș să vorbească; și atunci? Nemaifînd timp de dis- cuție propriu-zisă, fiecare spune rînd pe rînd, parcă pentru el însuși; pentru că invitații n-au timp nici măcar să se asculte, dar să se mai contradică; intra- devăr, fantastic, au fost atîta invitați, personalități distincte... și nici o polemică sau polemică în bloc împotriva unor (sînt unii care...) absenți; deci cantitativ, emisiunea se prezintă bine; calitativ însă... aproape că deserv- veste intenția de bază: contactul cu iubitorii de literatură. Acesta este realitatea, alta, decît cea a lui Tudor Vornicu. Vrem să-i mulțumim acestuia pentru emisiunea de duminică, 17 de- cembrie. Excelentă. Și cantita- tivă și calitativă. Și invitați: Liviu Ciulei și George Ivăcuș! Ei bine, de data aceasta emi- siunea a fost aproape ireproș- abilă. Ideea de a împlini fru- moasele dorințe ale lui Li- viu Ciulei a fost mai mult decît o fericită coincidență a „intermezzourilor” pe care astăzi nu putem decît să le ac- ceptăm, printre acestea fiind Beckett... (salon literar, salon...), Bach și prezența cînd polemici- cînd voit eclipsată a lui George Ivăcuș nu a făcut decît să sublinieze personalitatea acestui adevărat dirijor de presă; mai ales că Tudor Vornicu a ac- ceptat cu eroism (cum, val, ma- joritatea redactorilor de la TV nu înțeleg și o fac) să se lase gu- da și garda deschisă. Cit privește spectacolul de idei, de acord, salonul literar este un specta- col! De idei, ce să mai vorbim.

(Urmare din pag. 1)

și desăvîrșirea aptitudinilor sale sub controlul nemilicopit al unei personalități marcante și recunoscută ca atare. Ca școlari și elevi avem, și e necesar să avem, mai o dată profesori, sîntem însă învâță- țelul numai unuia din ei. Sîntem, mai precis spus, nu- mai învâțăcelul (deci elevul, ucenicul și discipolul) celui care, dincolo de școlă, ne introduce și ne angrenează în propria-i muncă, acordîndu- ne nu numai încrederea lui nelimitată, ci și parte din harul și munca lui.

Un cuvînt frumos

Învățăcel, zice dicționarul, vine de la învățat — suf. — „-e”. De la învățăcel presu- pune învățatul, mestruul, care prin abnibanță, poate mai bine-spus e vraja, pe care o creează în jurul său cheamă la sine pe cei tineri, le determină opțiunea intru- cătoare, în așa măsură să în- vestigative. Beneficiarul accep- tului activității (al doilea benefi- ciar, cel dintîi fiind, cum am spus, însuși studenții) ar putea fi comitetele județene, cele mu- nicipale și — în măsura posibi- lităților — cele comunale ale U.T.C., care ar dobîndi în acest chip o pirghie însemnată de cu- noaștere a cerințelor cultural- educative ale tinerilor și un sprijin hotărîtor în acoperirea acestora.

Se pot întrevădea aici pre- mișe unei experiențe utile, care poate genera consecințe din- tre cele mai rodnice. O propunem drept temă de meditație și de dezbateri tuturor celor pre- ocupați de pregătirea viitorilor profesori pentru resturile fundamentale ale existenței lor active în mijlocul oamenilor.

Discuția, pe care o dorim et- mai amplă, ar putea cuprinde și o serie de elemente privind activitatea din universități — unde de asemenea se pregătesc o parte din viitorii educatori — și din liceele pedagogice. Pro- fesorii, studenții, activiștii cul- turali, reprezentanții asociațiilor studențesci sînt invitați să-și spună cuvîntul.

MATURITATEA UNEI MUZICALĂ ENTUZIASTE FORMAȚII

(Intr-o imprimare discografică putea fi socotită o reală versi- onă de referință) Schubert a su- bînt dramatic, poetic, plin de fiori.

În tot cuprinsul concursului, cvartetii știu să creeze cadrul emoțional necesar desfășurării muzicale.

Entuziasmul cu care cei 4 instrumentiști bucureșteni por- neau în urmă cu cîțiva ani la lucru, i s-a adăugat acum o ma- turitate artistică plină de speranță.

Intorși din Iugoslavia, membrii cvartetului „Muzica” pregătesc paralel cu concerte pe care le vor susține în țară, viitoare tur- nee peste hotare. Pe agenda for- mației sînt inscrite importante centre muzicale în care, fără în- doială, științific, beltristică — ne va dezvălui în amplitudinea pe care ne-a demonstrat-o în concertul săptămîinii trecute.

IOSIF SAVA

Pe de altă parte, ei devin încă de acum ajutoare pre- țioase ale comitetelor comunale U.T.C. pentru îmbunătățirea activității cultural-educative la sate.

O CALE DE URMAT

Tot la Galați am găsit și cei dintîi germeni reali ai acestei concepții noi. La inițiativa co- mitetului județean de partid, catedra de științe sociale a In- stituitului pedagogic a lansat de curînd o amplă anchetă socio- logică privind schimbările pe- trecute în conștiința oamenilor muncii de la sate. Aflată deo- camdată în stadiul primelor încercări, al primelor date obti- nute, ancheta — care se des- fășoară la Băleni, Pechea, Corod și în alte cîteva comu- ne mari din județ — își propune să antreneze, începînd din anul viitor, și studenții, mai ales pe cei originari din județ, care vor fi folosiți chiar în comunitate lor.

Este, desigur, doar un în- ceput. Esențialul este ca el să se continue, extins și, mai cu seamă, dus pînă la urmările sale firești. Cu alte cuvinte, concluziile anchetei nu tre- buie să rămîna pe hîrtie, ci tot studenții să fie acela care să le transforme în proiecte concrete de activitate și să pună în practică aceste proiec- te. Într-o asemenea acțiune, ob- iectivele activității culturale și ale cercetării științifice s-ar împleti în chip armonios, iar prezența studenților ar contri- bui decisiv la dezvoltarea vieții cultural-artistice a localită- ților respective.

În ceea ce privește oștigul profesional pe care l-ar dobîndi studenții însuși, este limpede că ei ar trece printr-o adevă- rată școală metodologică, strict necesară viitoarelor investigații

de peste hotare

După atentatele de la Roma și Milano

În Italia continuă cercetările pentru descoperirea teroriștilor

Marele centru industrial și economic din nordul Italiei — Milano — a adus ieri ultimul omagiu celor 14 victime ale atentatului comis vineri la Banca agricolă de teroriști ce nu au fost încă identificați. Funeraliile au început la ora 11 (ora locală). Și-au anunțat participarea președintele Consiliului de Miniștri, Mariano Rumor, membri ai guvernului și numeroase delegații ale partidelor politice. Mii de locuitori ai orașului s-au îndreptat spre piața Domului. La 11 ano a fost decărată zi de doliu, suspendându-se toate spectacolele. De asemenea, barurile au fost închise.

În același timp, poliția italiană continuă cercetările pentru identificarea participanților la atentatele teroriste de la Milano și Roma. Se știe că atentatul de la Milano s-a soldat cu moartea a 14 persoane și rănierea a aproximativ 100, iar cel de la Roma cu rănierea a 16 persoane. Prefectul de poliție din Milano, V. Guida, a anunțat preselor că, până în prezent, la Milano și Roma au fost anchetate de poliție 239 de persoane, dintre care 65 se mai află încă sub anchetă. Guida a menționat, de asemenea, că poliția a făcut cercetări minuțioase la Banca comercială din Milano, unde a fost descoperită cea de-a doua bombă (prima fiind cea care a explodat la Banca agricolă). S-a aflat astfel că în valiza care conținea bomba se mai afla un disc metalic de culoare neagră, pe marginea căruia erau scrise cifre de la 10 la 60. Până în prezent nu se știe la ce servea discul. Pe valiză nu au fost găsite amprente digitale.

Atentatele teroriste au provocat indignarea și îngrijorarea opiniei publice italiene. Premierul italian, Mariano Rumor, a convocat pe secretarii partidelor politice de centru-stingă pentru a analiza situația creată în țară. În cercurile politice italiene se menționează că primul ministru cere sprijinul partidelor fostei coaliții guvernamentale, în actuala situație delicată. S-au și emis ipoteze privind eventuala înlocuire a actualului cabinet monocolor democrat-crescîn cu un alt guvern de coaliție.

Cele trei mari centrale sindicale italiene au hotărât să contramandeze greva feroviară

rilor și a funcționarilor publici — care urma să aibă loc astăzi — răspunzând astfel apelului lansat de guvern. Liderii sindicali au declarat că ziua de azi este pentru organizațiile sindicale din întreaga Italie zi de doliu.

Lovitură de stat în Panama

CIUDAD DE PANAMA 15 (Agerpres). — Șeful guvernului militar panamez, generalul Omar Torrijos, a fost destituit luni de ofițeri ai Gărzii naționale, principala forță militară din Panama. Colonelul Amado Sanjurjo și Ramiro Silvera sînt considerați ca autori ai acestei lovituri de stat, care, potrivit agenției de presă, s-a desfășurat fără vărsare de sînge. Se crede că principalii colaboratori ai lui Torrijos — care se află în Mexic într-o vizită particulară — au fost arestați.

Generalul Sanjurjo a declarat că colonelul Torrijos nu se va putea întoarce în țară. Omar Torrijos a fost unul din conducătorii loviturii de stat din octombrie 1968, care a dus la înlăturarea președintelui Arnulfo Arias. În cele 13 luni care au trecut de atunci divergențele dintre militarii veniți la putere au generat nu mai puțin de trei revoluții de palat. Insuși Torrijos a devenit șeful guvernului după o asemenea „revoluție” în februarie 1969.

Agencia France Presse și

ANGLIA. Aspect de la o demonstrație de protest împotriva politicii de apartheid din Africa de sud, care a avut loc recent în orașul Newport

ORIENTUL APROPIAT

Incidente militare • Comando palestinian arestat în Liban

● CAIRO. — Un purtător de cuvînt militar egiptean a anunțat că duminică grupuri de comando egiptene au capturat, într-o acțiune desfășurată în regiunea Toussoune, în sectorul central al Canalului de Suez, pe șeful unei patruli motorizate israeliene; ceilalți militari israelieni, care se aflau în autovehicul, și-au pierdut viața.

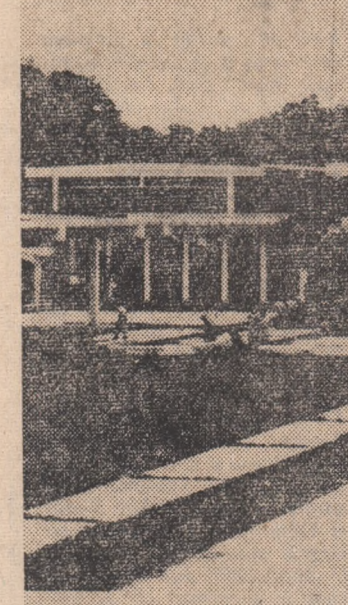
● TEL AVIV. — Duminică după-amiază a avut loc o demonstrație de protest împotriva politicii de apartheid din Africa de sud, care a avut loc recent în orașul Newport

● DUPĂ CUM RELATEAZĂ agenția France Presse, reluind informații publicate în presa libaneză de luni, forțele de securitate din Liban au arestat un grup de comando palestinian. S-a anunțat că asupra acestui grup, care venea de la Tripoli la

Beirut, au fost găsite arme de către forțele de securitate.

● UN GRUP DE PERSONALITĂȚI politice irakiene, arestate cu ocazia loviturii de stat militare de la 17 iulie 1968, au fost eliberate duminică, anunță agenția France Presse. Printre cei eliberați se află fostul vice-prim-ministru, Ismail Mustafa și foștii miniștri Siddik Shenshel și Hassan Tamer.

Potrivit agenției de presă „Sana”, anterior fuseseră eliberați alți trei foști miniștri. Agenția France Presse precizează cu acest prilej, că Taher Yehia în trecut prim-ministru, împreună cu Abdel Kerim Farha și Khairudine Hassib, foști miniștri, se află în continuare în închisoare.

CUBA. Școală medie nouă în orașul San Andres

● CU OCAZIA FUNERALIILOR studentului Takayuki Kasuya, ucis la 13 noiembrie în cursul unei demonstrații studențești anti-guvernamentale la Oaka, cei 2.500 de studenți participanți la mitingul de doliu organizat duminică la Tokio, au fost atacați de forțele de poliție, care au operat 190 de arestări. Două persoane, dintre care un fotograf al agenției japoneze de știri Kyodo, au fost rănite de „proiectile” improvizate folosite în timpul încăierării.

● LA 15 DECEMBRIE ambasadorul Republicii Socialiste România în Republica Mali, Nicolai Vancea, și-a prezentat scrisorile de acreditare șefului statului Mali, președintele Comitetului militar de eliberare a țării, Lt. Maoussa Traore. La această ceremonie au fost prezente membri ai Comitetului Militar de Eliberare Națională și ministrul de externe.

● LA 15 DECEMBRIE ambasadorul Republicii Socialiste România în Republica Mali, Nicolai Vancea, și-a prezentat scrisorile de acreditare șefului statului Mali, președintele Comitetului militar de eliberare a țării, Lt. Maoussa Traore. La această ceremonie au fost prezente membri ai Comitetului Militar de Eliberare Națională și ministrul de externe.

● LA 15 DECEMBRIE ambasadorul Republicii Socialiste România în Republica Mali, Nicolai Vancea, și-a prezentat scrisorile de acreditare șefului statului Mali, președintele Comitetului militar de eliberare a țării, Lt. Maoussa Traore. La această ceremonie au fost prezente membri ai Comitetului Militar de Eliberare Națională și ministrul de externe.

● LA 15 DECEMBRIE ambasadorul Republicii Socialiste România în Republica Mali, Nicolai Vancea, și-a prezentat scrisorile de acreditare șefului statului Mali, președintele Comitetului militar de eliberare a țării, Lt. Maoussa Traore. La această ceremonie au fost prezente membri ai Comitetului Militar de Eliberare Națională și ministrul de externe.

Voci în S. U. A. împotriva încercărilor de mușamalizare a masacrelor de la Song My

NEW YORK 15 (Agerpres). În Statele Unite încep să se facă auzite glasuri care afirmă că se încearcă mușamalizarea scandalului provocat prin decăderea masacrelor întreprinse de trupele americane împotriva populației civile din satul sud-vietnamez Song My. Senatorul Charles Goodell a declarat, în cadrul unui interviu televizat, că este informat că „din sfera inale” se întreprind presiuni pentru îndulcirea atacării Song My. Goodell a adăugat că, după părerea sa, soldații acuzați de masacră nu ar fi decît niște simpli executanți ai unor ordine „primite de sus”. „Dacă faptele arată că ei trebuie inculpați — a spus senatorul — atunci este important de căzut ca și maiorii, colonelii și generalii, în general superioriilor, să fie, de asemenea, urmăriți în justiție”.

După cum relatează agenția U.P.I., lucrările comisiei de anchetă asupra masacrelor, înființată de Subcomitetul Camerei Reprezentanților pentru serviciile forțelor armate, nu sînt suspendate pe neașteptate sîmbătă, de președintele acesteia, Mendel Rivers. Această hotărîre a intensificat zvonurile privind presiunile exercitate pentru ca ancheta respectivă să nu mai continue. Potrivit agenției France Presse, Ministrul Apărării S.U.A. s-a ardat ostentiv anchetei întreprinse de această comisie, afirmînd că ea nu-și are rostul în condițiile în care Pentagonul întreprinde o anchetă proprie.

MOSCOVA:

Ministrul forțelor armate ale României primit de A. N. Kosighin

MOSCOVA 15. — Corespondentul Agerpres, Laurențiu Duță, transmite: Președintele Consiliului de Miniștri, A. N. Kosighin, l-a primit luni dimineața pe ministrul forțelor armate ale Republicii Socialiste România, general-colonel Ion Ioniță, aflat într-o vizită oficială de prietenie în Uniunea Sovietică.

Ministrul forțelor armate a fost însoțit de generalul-locotenent Ion Coman, adjunct al ministrului, secretarul Consiliului Superior al armatei, generalul-locotenent Ionel Vasile, adjunct al ministrului, generalul-locotenent Alexe Vasile, comandantul apărării antiaeriene a teritoriului, și alți membri ai delegației.

A fost prezent Ion Ciubotaru, însărcinatul cu afaceri al Republicii Socialiste România în Uniunea Sovietică.

Din partea sovietică, la întâlnire au participat mareșalul Uniunii Sovietice A. A. Greciko, ministrul apărării al U.R.S.S., și generalul de armată P. N. Lașcenko.

Președintele Consiliului de Miniștri al Uniunii Sovietice i-a salutat călduros pe membrii delegației militare române.

În cursul întrevederii, care s-a desfășurat într-o atmosferă caldă, tovarășească, ministrul forțelor armate ale Republicii Socialiste România și-a împărtășit impresiile din călătoria făcută prin Uniunea Sovietică. Au fost, totodată, discutate probleme de interes comun.

Întîlnirea s-a desfășurat într-o atmosferă caldă, tovarășească.

În aceeași zi, mareșalul Uniunii Sovietice A. A. Greciko, ministrul apărării al U.R.S.S., a oferit o masă în cinstea delegației militare române. Au luat parte mareșalul Uniunii Sovietice I. I. Iakubovski, prim-lociitor al ministrului apărării, comandantul suprem al Forțelor Armate Unite ale statelor participante la Tratatul de la Varșovia, mareșalul Uniunii Sovietice M. V. Zaharov, prim-lociitor al ministrului apărării, șeful Statului major general al forțelor armate ale U.R.S.S., general de armată A. A. Episev, șeful Direcției politice superioare a armatei sovietice și a flotei maritime militare, general de armată S. L. Sokolov, prim-lociitor al ministrului apărării, amiralul S. G. Gorskov, lociitor al ministrului apărării, comandantul suprem al Flotei Maritime Militare a U.R.S.S., generali și ofițeri superiori sovietici.

Masa s-a desfășurat într-o atmosferă caldă, prietenească.

Informație

În cursul lunii decembrie a.c. va avea loc la Moscova o ședință a Comitetului ministrilor apărării din țările participante la Tratatul de la Varșovia.

Potrivit înțelegerii intervenite, ministrii vor analiza în cadrul ședinței probleme privind situația armatelor statelor participante la Tratatul de la Varșovia și măsurile referitoare la întărirea apărării acestor state

Ședința Biroului Politic al C. C. al P. C. U. S.

MOSCOVA 15 (Agerpres). — După cum transmite agenția TASS, la Moscova a avut loc ședința Biroului Politic al C. C. al P.C.U.S. În comunicatul dat publicității se subliniază că Biroul politic a apreciat în mod pozitiv rezultatele întâlnirilor conducătorilor de partid și de stat ai Bulgariei, Cehoslovaciei, R.D. Germane, Poloniei, României, Ungariei și Uniunii Sovietice, care a avut loc la Moscova la 8 și 9 decembrie și a aprobat înfruntul activitatea delegației sovietice.

Plenara C. C. al P.C.U.S.

MOSCOVA 15 (Agerpres). — Agenția TASS anunță că luni a avut loc la Moscova Plenara Comitetului Central al P.C.U.S. Plenara a examinat rapoartele prezentate de președintele Comitetului de Stat al Planificării, Nikolai Baibakov, și de ministrul finanțelor, Vasili Garbuзов, și a aprobat proiectele planului de stat al dezvoltării economiei naționale și bugetului de stat ale U.R.S.S. pe anul 1970. Plenara a ascultat informarea secretarului general al C.C. al P.C.U.S., Leonid Brejnev, „Cu privire la activitatea practică a Biroului Politic al C.C. al P.C.U.S. în domeniul politicii interne și externe” și a hotărât să aprobe activitatea Biroului Politic al C.C. al P.C.U.S.

P.C.F. și P.S.F. se pronunță pentru reunificarea stîngii

Comitetul de conducere al Partidului Socialist Francez a examinat problema reunificării stîngii socialiste și relațiile cu Partidul Comunist Francez.

Rezoluția adoptată cu mare majoritate de voturi, pronunțându-se în favoarea unirii stîngii, arată că această unire ar putea oferi Franței perspectiva înlocuirii coaliției actuale printr-un guvern reprezentativ al aspirațiilor populare. Rezoluția subliniază că un acord între Partidul Socialist și P.C.F. ar constitui factorul cheie al unității stîngii și se pronunță în favoarea convorbirilor

EVACUAREA TRUPELOR ENGLEZE DIN LIBIA

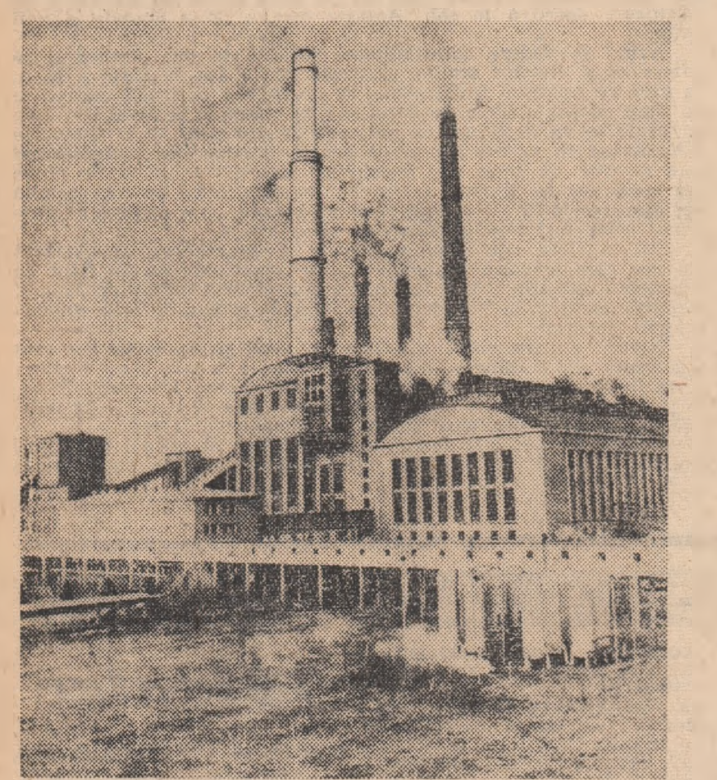
DUPĂ CUM A ANUNȚAT agenția libiană de știri, duminică a și început evacuarea personalului bazelor militare engleze de pe teritoriul Republicii Arabe Libia. După cum s-a mai anunțat, Marea Britanie a acceptat sîmbătă, în urma tratativelor duse la Tripoli, să-și evacueze bazele militare pînă la 31 martie 1970.

În ceea ce privește detaliile evacuării, precum și alte aspecte ale relațiilor anglo-libiene acestea vor face obiectul unor noi tratative între cele două părți, precizează agenția citată.

AGENȚIA C.T.K. anunță că președintele R.S. Cehoslovace, Ludvik Svoboda, l-a numit pe Alexander Dubcek, ambasador extraordinar și plenipotențiar în Turcia. Totodată, președintele l-a eliberat din această funcție pe Pavel Kanka, în legătură cu numirea sa în altă funcție.

JAPONIA. Un modern bloc de locuințe, suspendat pe piloni, construit la Tokio

R.P. BULGARIA. Termocentrala „Marita-Vostok” cu o capacitate de 1100 MW

pe scurt

● LUNI, LA HELSINKI a avut loc o nouă întâlnire a reprezentanților U.R.S.S. și S.U.A., care participă la convorbirile preliminare consacrate problemei limitării cursei inarmărilor strategice. Întîlnirea s-a desfășurat la ambasada americană din capitala finlandeză.

● APOLLO-13 PE RAMPA

● NAVA COSMICĂ „APOLLO-13” a declarat, într-un interviu publicat de revista „Life”, că în momentul în care, imediat după decolare, fulgerul a lovit nava

cosmică, a crezut că a luat sfîrșit călătoria spre Lună. „Ne era teamă că vom efectua numai câteva rotații în jurul Pămîntului și vom ameriza în aceeași după-amiază” — a spus el.

● AMBASADORUL EXTRAORDINAR și plenipotențiar al Republicii Socialiste România în Nepal, Petre Tănăsie, și-a prezentat la 14 decembrie 1969 scrisorile de acreditare regelui Nepalului, Birendra Bir Bikram Sahadev Bahadur Rajbhandari, Shah Deva.

● LA ROMA au fost semnate un acord comercial între Italia și Republica Democrată Germană pe perioada 1970—1974, precum și un protocol pe anul 1970. Se prevede ca în anul care urmează, schimburile de mărfuri dintre cele două țări să crească cu 40 la sută.

● TIMP DE NOUĂ ZILE. Colectivul teatrului național „Ion Luca Caragiale” din București a întreprins un turneu în orașele Bratislava și Praga.

Au fost prezentate „Canta Chirîța”, „Cine ești tu?” — și un spectacol de confruntare artistică cu scena gazdelor — „Becket” — piesă inclusă în prezent și în repertoriul naționalului praguez.

Aplauzele publicului la scenă deschisă, repetetele chemări la rampă ale interpretilor la sfîrșitul fiecărui spectacol, precum și aprecierile elogioase la adresa regizorilor și actorilor români făcute în presa de critici de teatru din Bratislava și Praga, constituie o mărturie a succesului renumit de teatru bucureștean.

Șase gemeni în Anglia

La clinica spitalului londonez „University College”, Rosemary Letts, în vîrstă de 23 de ani, a dat naștere la șase gemeni, cinci fete și un băiat, unul din copii născîndu-se mort. Un buletin medical publicat luni la Londra anunță că atît mama cît și cei cinci gemeni se simt bine. Este pentru a treia oară, în mai puțin de un an, cînd în Marea Britanie se nasc mai mulți gemeni. La 2 octombrie 1968, la Birmingham, Sheila Thorns a născut șase copii, trei din ei murînd la scurt timp. Luna trecută Irene Hanson a născut cinci gemeni care acum citeva zile au părăsit incubatoarele. Din 1900 în întreaga lume s-au înregistrat 20 de cazuri de naștere a șase gemeni. Cu toate acestea acest număr de gemeni nu reprezintă un record al nașterilor: în martie 1967 o tinăra mexicană a născut opt copii care au murit însă la citeva ore. La puțin timp după ce a fost pus la curent cu fericitul eveniment, sotul tinerei Rosemary Letts, a vizitat pe noi născuți. Primele cuvinte ale sale au fost: „Sînt superb, într-adevăr superb, nu-mi vine să cred că totul s-a sfîrșit cu bine”.